

MASTER NEGATIVE NUMBER

6107.15

ஐனோபகாரி
புஸ்தகம் 3, சஞ்சிகை 8
August 1918

Record no. 698

Jaṇōpakāri

Pustakam 3, cañcikai 8

August 1918

Record no. 698

ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI)

“உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்.”—திருக்குறள்.

புஸ்தகம் 3. }
Vol. III. }

காளயுக்திஸ்ர ஆவணிமீ, AUGUST, 1918.

சஞ்சிகை
8.
No. 8.

The Progress of the World.

பிரபஞ்சப்போக்கு.

இந்த வருஷம் ஆகஸ்டுமாதம் சென்னையில்
கூடிய சட்டசபையில் கனம்
ஆயுர்வேத வை
த்தியமுறையின்
மேன்மை.
சென்னை ஆயுர்வேத காலே
ஜுக்கும், அதுபோன்ற
ஆயுர்வேத யுனாணி சாலைகளுக்கும் பிரதிவருஷ
மும் கவர்ன்மெண்டார் பணவுதவி செய்ய
வேண்டுமென்றும், அவற்றின் மூலமாகச்
சுதேசவைத்திய கிரந்தங்களை மொழிபெயர்க்
கவும், அவைகளை அச்சிட்டுப் பிரசுரம்செய்ய
வும் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்றும்,
இத்தேச வைத்தியச் சரக்குக்களின் குண
குணங்களை ஆராய்ச்சிசெய்யவும் ஆயுர்வேத
யுனாணி முறைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கவும்
வேண்டுமென்றும் ஓர் பிரேரணையைக் கொண்
டுவந்தார். ஊன்றிக்கவனிக்க, ஆயுர்வேத
யுனாணி முறைகளில் பல அரியபெரிய விஷயங்
கள் பொதிந்துகிடக்கின்றனவென்பதை எவ
ரும் மறுக்கவொண்ணாது. நமது தேசத்தில்
பெரும்பாலான ஜனங்கள் ஆயுர்வேத யுனாணி
முறைகளின் மூலமாகவே சிகித்சைகள் பெறு
கிறார்களென்ற விஷயமும் பலரும் அறிந்ததே.
இம்முறைகள் போதியவளவாக இராஜாங்

கத்தாரின் ஆதரவில்லாமல் மழுங்கிப்போய்க்
கிடக்கின்றனவே தவிர, அவை நமது தேசத்
தில்—பூண்டற்றுப் போய்விடவில்லை. ஐதரா
பாத்தோன்ற சுதேச சமஸ்தானங்களில் இம்
முறைகள் எவ்வாறு ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்
றனவென்ற விஷயம் சென்றமாதத்து “ஜனோ
பகாரி”யில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குடி
களின் தேகசௌக்கியம் நல்ல நிலைமையிலிருக்
கச் செய்வது இராஜாங்கத்தாரின் கடமையா
கும். இவ்விஷயம் எவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்
கூடியதென்பதில் ஐயமில்லை. எனினும், நமது
இராஜதானியில் மொத்தம் ஜனத்தொகை
430 லட்சத்துக்கு 668 வைத்தியசாலைகள்
இருக்கின்றன. அதாவது சராசரியில் 64,356
பேர்களுக்கு ஒரு வைத்தியசாலை வீதம் தேறு
கின்றது. வைத்தியசாலைகளில் ஒவ்வொன்றும்
பல மைல்களுக்கப்பால் இருக்கின்றது. இவை
களில் பிணியாளிகள் சிகித்சைபெறுவது
அசாத்தியமாயிருக்கின்றது. வைத்தியசாலை
களைப் பெருக்குவதென்றால், ஏராளமான
பணச்செலவு பிடிக்கும். போதியவளவு சாஸ்
திரப்பயிற்சி பெற்றவர்களும் கிடைக்கமாட்
டார்கள். ஆகவே, பெரும்பாலான ஜனங்கள்

Raja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus
Taramani, Chennai 600 113,

சுதேச வைத்தியர்களுடைய சிகிச்சைகள் பெறவேண்டியிருக்கின்றது. மேலும், முறைகளில் சில கேஸ்கள் ஆய்வு செய்து, சோதனைப்படி சிகிச்சைகள் செய்து, முறைகளினால் சொஸ்கமக்கப் பட்டிருக்கின்ற விஷயத்தை மேலாண்டுநிபுனர் களால் சிலரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விஷயம் இப்படியிருக்க, கனம் ரங்கசாரியார் கொண்டுவிந்த பிரேரணையை இராஜாங்கத்தார் எதிர்த்துப்பேசியதன் காரணம் விளங்கவில்லை.

ஆய்வேத யுனியமுறைகளின் மென்மை யை நாம் எடுத்துக்கொண்டு, இவைகளை மேலும் மேலும்.

பொது குறிப்பிட்ட விஷயங்களை இங்கு எழுதுவது அவசியமாகும். இவர் மேலாண்டு வைத்தியசாஸ்திரத்திற் பயிற்சி பெற்றவராயினும், ஆய்வேத யுனியமுறைகளின் குறுகுணங்களை அங்கீகரிக்காமலிருக்க முடியவில்லை.

“வைத்திய சிகிச்சையில் மிக்க ரஸமான விஷயங்கள் மேலாண்டு வைத்தியசாஸ்திரங்களில்தான் அடங்கியுள்ளன. இக்கள் அப்பிராயப்படிக்கடாது. நான் இந்தியாவிலிருந்து புகப்புக ஆய்வேத யுனியவைத்தியர்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் முறைகள் மிகவும் உபயோகமானவையென்று எனக்குத் தெரிகின்றது. மேலாண்டு வைத்திய நிபுணர்கள் இப்போது பல புதிய முறைகளைக் கண்டுபிடித்துவிட்டதாய்ச் சொல்லிக்கொள்பவையெல்லாம் இங்கிருக்கும் சுதேச வைத்தியர்களின் முன்னோர்களுக்குத் தெரிந்தவையே. உதாரணமாக:- விடல், ஜாலால் என்பவர்கள் மகோதரம் போன்ற வியாதிகளுக்கு உப்பில்லாப் பத்தியம் ஏற்படுத்தலாமென்று புதிதாய்க் கண்டு பிடித்துவிட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், இது புதிதன்று. ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே இவ்விஷயங்கள் கிழங்காட்டு வைத்தியர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, நீங்கள் புராதனமான முறைகளைப் பழித்தல் தவறு.”

மேற்குறித்தவாறு பார்த்துவிடில் சொல்விட்டுப்போது ஊன்றிக் கவனிக்கத்தக்கது.

இஃது ஒன்றே ஆய்வேத யுனியமுறைகளுக்கும், மேலாண்டு முறைகளுக்கும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வை நன்கு விளக்குமென்பதில் லேய மிக்க. ஆகவே, இப்போது புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவையென்று சொல்லப்படுபவையாவும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நம் பெரி யோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், அவர்களால் கூறப்பட்டாதது ஒன்றும் இப்போது முதலாவதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையென்றும் நாம் நித்தரமைச் செய்யலாம். இவ்விடம், மேலாண்டு முறைகளைப்பற்றி அத்தேசத்து வைத்தியநிபுணர் ஒருவர் தமது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்ட விஷயங்களை இங்கு எழுதுவோம்:-

“காலரா, நீரோகம் முதலான பல வியாதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்துகளின் பலபலனை அறிந்தகொள்ளாமல், அவை வராமலிருப்பதற்கான முறைகளைச் சொல்லுவதற்குள், மலேரியாஜ்வரத்தை நிரூபித்தெரியாமல் உலகத்திலுள்ள சொசக்களின் வம்சம் அற்றுப்போகும்படி செய்ய வேண்டுமென்கிறார்கள். அதாவது:- வியாதிகளைப் பரிசுத்திக்கும் வழிதெரியாமல், அவை வராமல் தடுப்பதற்கான முறைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று மேலாண்டு நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். அமெரிக்கா தேசத்து வைத்தியநிபுணர் ஜார்ஜ் எச். கிளார்க் என்பவர் சொல்லுகிறபடி, “இக்காலத்திய வைத்தியர்கள் நாகரிகமருந்துகளை உபயோகப்படுத்தாமல் சாக்ரிஷியினுடைய மருந்துகளை உபயோகப்படுத்துவார்களானால், உலகத்தில் வியாதிஸ்தர்களின் எண்ணிக்கை வெகுமாகக் குறையும்” இவ்விஷயத்தை நாம் எப்போதும் மனதில் வைக்கவேண்டும்.”

இத்தகைய அத்தாட்சிகள் ஆய்வேத யுனிய முறைகளின் மென்மையை உன்னங்க நெல்லித் தன்.

மென்மையான கனிபொல் எடுத்துக்காட்டு மென்பதில் சொஞ்சுமூச்சுத் தகமில்லை. ஆனால், கனம் ரங்கசாரியார் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரணைசெய்து பேசியபோது, கனம் கர்னல் ரப்போர்ட்டு பின்வருமாறு எதிர்த்துப்பேசினார்.

“கனம் மெம்பர் ஆய்வேத யுனியமுறைகளைப் பற்றிப் பேசியது தேசபத்தியினாலேயே யென்று

நான் நினைக்கிறேன். இப்போதுள்ள டாக்டர்கள் போதாது உண்மையாயினும், இந்தியமுறையைப் பயிற்சிசெய்விக்க வேண்டுமென்பது விளங்கவில்லை. உடற்கூறு சாஸ்திரம், சரீர சாஸ்திரம் முதலியன சரியாகச் சொல்லப்படாத ஒரு முறையை ஆதரிப்பதற்குப் பொதுப்பணத்தைச் செலவிடும்படி நான் எவ்வாறு கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சிபாரிசு செய்யக்கூடும்? தேசத்தில் இன்னது நடக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமல் மருந்தொன்றைமாதிரியும் கொடுப்பவர்களின் முறைகளை நான் எப்படி ஆதிக்கக்கூடும்? பழையமுறையை இக்காலத்திற்கு ஏற்றதாய்ச் செய்யமுடியுமென்று எனக்குத் தென்றவில்லை.”

கனம் லர்ஜன் ஜனரல் இவ்வாறு பேசியிருப்பது வியக்கக்கூடியிருக்கின்றது. இவர் ஆய்வேத யுனியமுறைகளில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றுள்ளவராயின், மேற்குறித்தவாறு அவர் பேசியிருக்கப்பட்டாரென்பது திண்ணம். கொஞ்சமேனும் இச்சுதேசமுறைகளில் அனுபவமும் ஞானமும் இல்லாத இவர் இம்முறைகளைக் கண்டனம் செய்ய முன்வந்தது எந்த ஆகாரங்களைக்கொண்டோ நாம் அறியோம். ஸிப்பத்தில் சென்னை “வைத்தியசாலாதி” யின் பத்திரசாதிபரான ஸ்ரீமான் பண்டிதர் எம். துரைசாமி ஐயங்கார் அவர்கள் “தேசபத்தினில்” ஆய்வேத முறையில் இஃது யென்று கனம் லர்ஜன் ஜனரலால் கூறப்பட்ட விஷயங்களை மறுத்து எழுதுகிறாப்பதில் சில முக்கிய அம்சங்கள் வருமாறு:-

“தேசத்துவசாஸ்திரம், அங்கசாஸ்திரம் இவைகளைப் போதிக்கும் பழையகிரந்தத்திற்கு “சுசுருத ஸ்மரிதை” என்று பெயர். ஸ்தாலாவஸ்துவிற்ருக் கூட (பாட்டனி) ஜீவத்துவங்களுண்டு உதாரண அதுவழியால் ஆய்வேததால் போதிக்கின்றது. இது மந்தைய முறைகளிற் கிடையாது. தேசத்திலுத்தில் எழுவதற் தேவர்களிருக்கின்றன. மற்றும், மேலாண்டார் அணுகுசனி என்னும் மைக்ரால்கோப் கண்ணாடி வழியாகக் கண்டுபிடிக்கமுடியாத பல தேச நத்துவங்களையும் ஆய்வேத சாஸ்திரங்கள் தெளிவாய்க் கூறுகின்றன. அன்றியும், தேசத்தில் உயிர் இருக்கும் மர்மத்தானத்தை, மேலாண்டார் எவ்வித பரிசோதனையிலும் இன்னும் சரியாகக் கண்டுபிடி

க்கவில்லை. அநேக பிரபல மேலாண்டு வைத்தியர்கள் இதைக் கண்டுபிடிப்பதில் தோற்றுப்போய்விட்டார்கள்.

“மருத்துவ சாஸ்திரமானது சுசுருதசாஸ்திரத்தில், 2 முதல் 4 அத்தியாயம் வரையில் “சரீரஸ்தானம்” என்ற தலைப்பின்கீழ் விவகரிக்கப்படுகின்றது. கருப்பமும் அதன் வளர்ச்சியும் எவ்வாறு உண்டாகின்றனவென்பதை புரொபஸ் வான் ஓட்டன் என்ற ஒரு ஹெர்மன் நிபுணர் ஆராய்ந்து புதிதாய் வெளியிட்டதைக் கொல்லாம் ஆய்வேதத்திலிருப்பவைகளே. “ஜீவகந்திரம்”, “பர்வதந்திரம்”, “இரண்டாசுத்தந்திரம்” ஆகிய இவைகள் யாவும் இவற்றைப்பற்றியே கூறுகின்றன.

“அஷ்டாங்ககிரந்தம்” “அஷ்டாங்ககந்திரகம்” என்ற தூவின் “தினசரியம், ருதுசரியம், ரோக அதுதபாநீயம்” என்ற அத்தியாயங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சுகாதார தத்துவங்களைவிட, மேலாண்டுத் தத்துவங்கள் உயர்ந்தவையல்ல. ஸ்ரேஷ்டமான, சுவேதன என்ற ரோக சிகிச்சைகளுக்கு நவீன மேலாண்டு வைத்தியப்புவிகள் ‘புதிதாகக் கண்டுபிடித்ததாகப் பெருமையாராட்டிக்கொள்ளும் சிகிச்சா முறைகள் நமது வாக்கபட்டர் என்ற ஆகிரியர் கூறியுள்ள 13 வித இரண சிகிச்சா முறைகளில் அடங்கியவைகளே. மூத்திரத்திலுள்ள நீரோகக் கற்களை அறுத்தெடுத்தும் முறை மேலாண்டார் கண்டுபிடித்ததாகக் கொள்ளப்படுகிறது முன்னமேயே ஆய்வேததால் கவி லுள்ளதென்பதை கனம் லர்ஜன் ஜனரல் அறிவாராக.

“விசேஷ வியாதிகளுக்குச் சிகிச்சைகள் “சாலக்ஷி: தந்திரம்” என்ற தூவல் நன்றாகக் காணப்படுகின்றன. உலோகப்பொருள்களினின்றும் நான்குநூசுள் செய்யப்படுகின்றனவாதலால், இரண்டாசுத்திர அறிவுகளுக்கு எவ்வளவுதூரம் அக்காலத்திலிருந்தேசன்பழை யுகித்ததாகக் காள்ளலாம். “சுசுருத சமுச்சயம்”, “ரஸாத்ஞகரம்” “ரஸாநிருத்யதந்திரம்” இத்தூவலில் ஆராய்ச்சியால் ஓர்ந்து (கெமிஸ்டிரி) பொதிக்கசாஸ்திரத்தின் மேன்மையை, ஸ்ரீமான் பி. வி. ரே அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார். ஆகவே, கூறும் “மேலாண்டிரமேடிகா” என்றதால் ராஜாநிசுண்டு, தன்வந்திரிகண்டு போன்ற வைத்திய நிகண்டு கணையன்றி வேறல்ல. நரம்புசம்பந்தமான வியாதிகளும், அலைகளுக்குச் சிகிச்சைசெய்வதும் “மாதவந்தானம்” என்றதால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுபயோகத்திற்கு இப்போது பெரிய புதியமுறை கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். அது அங்கீகரிக்கப்படா

என்பவர் இயற்றிய உயர்ந்த ஆய்வேதத்தில் விரிவாகக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.”

மேற்கூறிய தவறான பண்புத் தர அறிவுகள் எழுதியிருப்பது, இல்லையென்று கூறியவற்றிற்கு ஏற்ற பதிலாகும். இவற்றை நம் கவனமெண்டார். நன்கு கவனித்துத் தக்கது செய்யவேண்டுகிறோம்.

ஜெர்மன் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவை இந்தியாவுக்குக் கொடுத்துவிடவே ஜெர்மன் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா.

எச். எச். அகாசன் சொல்லியுள்ளதை ஸர் தியோடர் மாரிலன் என்பவர் ஆமோதித்துத் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். அவர் சுமார் இரண்டுவருஷகாலமாக அங்கிருந்ததனால், இந்த யோசனை தமக்கு உறுதிப்பட்டதென்று கூறுகிறார். அவர் வெளியிட்ட யோசனைகள் “சுதேசமித்திரனில்” பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன.

“கீழ் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஜெர்மன் குடியேற்ற நாடுகளை இந்தியர்களுடைய உபயோகத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டேயுண்டுமென்று அகாசன் செய்திருக்கும் பிரேரணையை நான் ஆமோதிக்கிறேன். கீழ் ஆப்பிரிக்காவிலுள்ள ஜெர்மன் குடியேற்ற நாடுகளை நான் நேரில் பார்வையிட்டபிறகு, இவ்விஷயத்தில் எனது அபிப்பிராயம் பலமடைந்திருக்கின்றது. இந்தியர்கள் குடியேறுமாறு இந்நாடுகள் கொடுக்கப்படுவதனால், இந்தியாவிற்கு மிகுந்த நன்மையுண்டாகும். இந்த ஜெர்மன் குடியேற்ற நாடுகள் வெகு விசாலமானவையாயிருப்பதனால், ஏழைகளாயுள்ள இந்திய விவசாயிகளில் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் குடியேறிப் பலனடைவார்கள். இந்தியாவிலிருந்து மூலதனம் கொண்டுவரப்படவும், இந்தியர்களின் ஊக்கத்தைப் பெருக்கவும் இதனால் வழி ஏற்படும். இந்தியர்கள் மூலதனத்தைப் போட்டுத் தொழில்செய்து இந்நாடுகளில் ஆரம்பித்தால், அவர்கள் விசேஷ லாபமடைவார்கள்மென்று திண்ணம். மேலும், இந்நாடுகளின் நிர்வாகத்தையும் இந்தியர்களிடத்திலேயே ஒப்படைத்துவிடவேண்டும். இந்தியாவிலே மாகாண விலில் ஸர்வீஸைச் சேர்ந்த ஜில்லா கலெக்டர் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்கள் கீழ் ஆப்பிரிக்காவில் தஞ்சை பதவி

களில் நியமிக்கப்படலாம். போலீஸ் டெப்டி குபரன் டெண்டெண்டு போன்ற பதவிகளை வகிக்கும் இந்தியர்களை இந்நாடுகளில் நீக்கவேண்டும். திருப்புகளுக்கு ஆபீஸர்களாக நியமிக்கலாம். இங்கிலாந்து, டாக்டர்கள், காடுகளைப் பராமரிக்கும் நிபுணர்கள், சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்க்கூடியவர்கள் ஆகிய ஸ்காலர்ஸ் யோகஸ்தர்களும் இந்தியர்களாகவே இருக்கவேண்டும். குடியேற்ற நாடுகளை ஸ்தாபித்து இருவகிக்கத் தனக்கு யோக்கியதையுண்டென்பதை இந்தியா நிரூபணம் செய்து காட்டுவதற்கு இந்த ஏற்பாடு அனுகூலமாக இருக்கும். இந்நாடுகளிலுள்ள நீக்கோவ ஜனங்களைக் கைதூக்கிவிட்டு நாசரிக்கப்படுத்துவதற்கு முறைகளை இந்தியர்களே நிர்ணயிக்கும்படியும் விட்டுவிடவேண்டும். தங்களுடைய நிருவாகத் திறமையைப் பரிசீலனைசெய்து பார்க்கும்படி கேட்கும் இந்தியர்களைப் பரிசீலனைசெய்ய இந்த ஏற்பாடு பிரயோஜனப்படும். இந்தியாவிலுள்ள ஜனங்களும் கவர்ன்மென்டாரும் இந்தப் பிரச்சினையை இப்போதிருந்தே யோசனைசெய்து, தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை வெளியிடவேண்டும்மென்ற எண்ணத்துடனேயே நான் இவ்விஷயத்தைப் பிரஸ்தாபிக்கிறேன். இப்படி ஜெர்மன் குடியேற்ற நாடுகளை இந்தியாவின் குடியேற்ற நாடுகளாகச் செய்வதற்குத் தங்களுக்குள்ள பாத்யதைகளை இந்தியர் வெளியிடவேண்டியதோடு, இந்நாடுகள் நிருவகிக்கப்படவேண்டிய விதத்தையும் வெளியிடவேண்டுமென்பது எனது விருப்பம்.”

மேற்கூறிய விதம் ஸர் தியோடர் மாரிலன் சொல்லியுள்ளவற்றினின்று நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் பல உள. மிஸ்டர் மாரிலனின் யோசனைப்படி ஜெர்மன் கீழ் ஆப்பிரிக்காவில் இந்தியர்கள் குடியேற விடப்படுவார்களாயின், ஆயிரக்கணக்காக ஏழைகளாயுள்ள இந்திய விவசாயிகள் அங்குச் செல்வதனால், நன்கு பலனடைவார்கள். அந்நாடுகளில் இந்தியர்கள் மூலதனத்தைப்போட்டுத் தொழில்செய்து ஆரம்பித்தால், விசேஷமான லாபமுண்டாகுமென்பது திண்ணம். இந்தியர்கள் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடையவழியுண்டு. வெகு காலமாக இந்தியர்கள் தமக்கு ஆனந்திறமையுண்டு என்று சொல்லி வந்ததை நிரூபித்துக்காட்ட சமயமும் ஏற்படும். ஆகவே,

ஸர் தியோடர் மாரிலனின் யோசனைகளை, பிரி செய்து வேண்டுகின்றேன். நமது ஜனநாயகத்தில் கவர்ன்மெண்டார் சிந்தித்து, தக்கது கனம் இவ்விஷயத்தைக் கவனிப்பார்களாக.

Requisites of a Teacher.

By Mr. K. T. SUNDARARAJACHARI, B.A., L.T.

உபாத்தியாயர் கவனிக்கவேண்டியவைகள்.

உபாத்தியாயர் என்ற பதத்திற்குக் குரு என்னும், ஆசார்யன் என்றும் ஆக இரண்டு பெயர்கள் உண்டு. குரு என்ற ஸம்ஸ்கிருத பதத்தில் இரண்டு அகச்சரங்களுக்குள் நன். முதல் எழுத்து கு என்பதற்கு இருட்டு என்று பொருள். இரண்டாவது எழுத்தாகிய ரு என்பதற்கு அகற்றுதல் அதாவது போக்கடித்தல் என்பது பொருள். ஆதலால், பின்னாளின் மனத்திலுள்ள இருட்டுக்குச் சமமான அருஞானத்தைப் போக்கி, சூரிய வெளிச்சத்தை யோத்த ஞானத்தை உட்புகுத்துவதனை குருவென்று சொல்லப்படுவான். ஆசார்யன் என்பதற்குப் பதத்திற்குக் குருவென்பதைக்காட்டிலும், மேன்மையான அர்த்தமுண்டு. எவ்விதமான விஷயத்திற்குப் புகுந்தும், இது நல்லது இது கெட்டது என்று பகுத்தறியக் கூடிய சக்தியுடன் விலக்கவேண்டியவற்றை விலக்கி, சத்விஷயங்களைக் கிரஹித்து, அவற்றைத் தானே முதன்முதலில் அப்பியசித்து, பிறகு மற்றவர்களுக்கு கற்பிக்கின்றானே அவனே ஆசார்யனென்று அழைக்கப்படுவான். இவற்றினின்றே ஒரு உபாத்தியாயரின் கடமைகள் எத்தனையென்பது நன்கு விளங்கும். அவைகளுள் சிலவற்றைத் தொடர்ச்சியாக இங்குத் தருகின்றோம்.

(2) உபாத்தியாயர்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாயும், உரத்துப் பேசக்கூடியவர்களாயும், கூன் குருடு முதலிய அங்கத்தொழுகனில்லாதவர்களாய் இருக்கவேண்டும்.

(3) உபாத்தியாயர்களின் கடமைகள் சேவலம் பின்னாகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதுமட்டிலும் நல்ல; அவர்களின் கடமையாகவேண்டும். குரு படுத்தவேண்டியது பிள்ளைகள் தங்கள் களின் கடமையாகும். பிள்ளைகள் தங்கள் மனத்தில் தம்முடைய உபாத்தியாயரைக் காட்டிலும் நற்குணமுள்ளவர்கள் வேறு ஒருவருமில்லையென்று பசிம்படி அவ்வளவு சிறப்பாக உபாத்தியாயர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அத்தனையும், உபாத்தியாயர்கள் ஒவ்வொரு பிள்ளையையும் நன்றாகக் கவனித்து, அவனவனது தீக்குணங்களை அகற்றி, சத்தான காரியங்களைச் செய்யும்படி தூண்டவேண்டும்.

(4) “கல்வி கரையில், கற்பவர்கள் சில” என்பது பழமொழி. எவ்வளவு காலம் படித்தாலும் படிப்பு முடிவடையமாட்டாது. ஆயினும், சில உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் ஸ்காலரும் கற்றாவிட்டதென்றும், இனிக்கற்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லையென்றும் கருதுகிறார்கள். இது அவர்களின் பிழைக்குக்கான மார்ச்சுமென்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

(1) உபாத்தியாயர்களின் வேலையானது மிகவும் கடினமானதே. ஆனால், அவர்களின் வேலைக்குத் தகுந்தபடி சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற விஷயம் பலருமறிந்தே. இக்காரணத்தைக்கொண்டு உபாத்தியாயர்கள் எப்போதும் பணத்தையே பெரிதாக்கக்கொள்

காஸ்நடைகளுக்கு இந்த வியாதி வராமலிருக்கும்படி நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

[காளையுக்குள்ளே ஆவணியி]

ஜேனாபகாரி.

இவ்வியாது தோன்றியிருக்கும்படிடங்கனில் வியா தால்நடைகளோடு சேரவிடக்கூடாது. இந் தப்பாபாத கால்நடைகளுக்கு இனாதுலேஷன் நோயால் இறந்த மாட்டின் சுவத்தை நெருப் செய்வது நல்லது. வியாதிப்பட்ட மிருகங் பிட்டு எரித்துவிடவேண்டும். இதை மாடு களைத் தனியே கட்டி வைக்கவேண்டும்; மற்ற இறந்த இடத்திலேயே செய்யவது நல்லது.

கிளியின் படிப்பு *

(The Parrot's Training.)

[ஸ்ரீமான் என். எஸ். சுப்பிரமணியன் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.]

எதேஜ்டமான வெகுமிகளைப் பெற்றுக் கொண்டு பண்டிதர்கள் ஸ்வகந்தும் சென்றார்கள்.

ஒருகாலத்தில் ஒரு கிளி இருந்தது. அது கற்றபக்கியன்று; மூடத்தனமானது; ஏதோ சில வார்த்தைகள் பேசுற்று. ஆனால், ஒரு நாளும் வேதாத்தயனம் செய்யவில்லை. அடிக்கடி தத்தித் தத்தி விளையாடிற்று. ஆனால், அதற்கு நல்லொழுக்கம் போதாது.

ராஜா யோசித்தார்: “அறிவின்மையால் முடிவில் அதிகமான செலவு ஏற்படும். மூடர்களும் மற்றவர்களைப்போல் சாப்பிடுகிறார்களே யன்றி, அவர்களால் பிரதிப் பிரயோஜனமென்பதே கூடையாகும்.”

உடனே தன் மருமன்களை வரவழைத்து அந்தக் கிளிக்குப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்படி ஆற்றாபித்தார்.

சிறந்த பண்டிதர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். விஷயங்களைத் தீர ஆராய்ந்தபிறகு, அல்பமான கட்டில் வசிக்கிற ஸ்வபாவத்தினால் கிளிக்கு மந்தப்புத்தி யுண்டாயிற்று என்று நிச்சயித்தார்கள். ஆகவே, கிளியின் படிப்பு விஷயமாய் முதலில் அவசியம் செய்யவேண்டியது தகுந்த கூடுதான் என்று பண்டிதர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்.

* இது டாக்டர் ஸர் ஷீந்திரநாத தர்கோர் வங்கபாஷையில் இயற்றியது. ஆங்கிலத்தில் தர்ஜிமா செய்யப்பட்டு “மாடர்ன் ரிவ்யூ” வில் வெளிவந்தது. இங்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

தந்தவர்கள் “ஆஹா, கல்வி கோபுரமாய்க் குவிந்து, குவியலின் சிகரம் மேகத்தில் மறைந்திருக்கிறதே!” என்றனர்.

காபிஸ்டிகள் பணஸகிதமாய் மனங்கனித்து விடுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

மருமன்கள் கூட்டைச் சீர்குறித்தி வைத்துக்கொள்ளுவதில் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்தார்கள். கூட்டை நன்றாய்த் தேய்த்துப் பாலாவென்று வைத்திருப்பதைக்கண்ட ஜனங்கள், “இதுவல்லவோ கல்வியின் தேற்றம்!” என்றனர்.

கிளியின் படிப்பை முன்னிட்டு அநேகம் வேலையாட்களும், ஸூட்டர்வைஸர்களும், அவர்களைச்சேர்ந்த மாமன் மைத்துனன் மற்றுமுள்ள எண்ணிறந்த பந்துக்களும் பங்களாக் களைக் கட்டிக்கொண்டு செளக்கியமாய் வசித்துவந்தார்கள்.

4

உலகில் எது இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் குற்றஞ்சொல்லிகள் கட்டாயம் இருப்பார்கள். கிளியைத்தவிர கிளிஸம்பந்தமாக வேலை செய்கிற மற்றெல்லோருக்கும் சுகந்தான் என்று மேற்கூறிய குற்றஞ்சொல்லிகள் சொல்லிவந்தார்கள்.

இது ராஜாவின்சுகாதாரத்தொழிலுது; மருமான் களைக்கூப்பிட்டு, “எனதருமை மருமன்களே! கிளியின் படிப்பு விஷயமாய் என்னென்னவோ விதிப்புகின்றனவே” என்றார்.

“மகாசாஜாவே! அது விஷயமாய்த் தட்டார்களையும், பண்டிதர்களையும், காபிஸ்டிகளையும், ஸூட்டர்வைஸர்களையும் கேட்டுப்பார்க்கத் தெரியும். இந்தக் குற்றஞ்சொல்லிகளுக்கு வயிற்றுக்குச் சோறு இல்லாததனால், அக்கு நீண்டுவிட்டது” என்று மருமன்கள் யாதானம் சொன்னார்கள். ராஜா மிகவும் கிருப்தியடைந்துவிட்டார்; சந்தோஷத்தினால் கீழ்மேலிருந்த ஆபரணங்களைக் கழற்றித் தம்

2

மருமன்களுக்கு அணிந்துபார்க்குச் சந்தோஷித்தார்.

5

ஒருநாள் ராஜா கிளியின் படிப்பு விஷயமாய் நடந்திருக்கும் ஏற்பாடுகளையும், படிப்பின் தேற்றத்தையும் தாமே நேரில் கண்டு களிக்க வெண்ணிக் கல்விச்சாலைக்கு வந்துசேர்ந்தார்.

கலாசாலையில் தாளை தம்பட்டங்கள், சின்னமேளம், பெரியமேளம், பாண்டு, புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கின. பண்டிதர்கள் உச்சஸ்தாயியில் ராஜாவுக்கு ஆசிகூறினர்.

தட்டான், காபிஸ்ட், ஸூட்டர்வைஸர், அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோருமாக ஏகோபித்துக் காதுசெவிடுபட்டபடி சரகோஷம் செய்தனர்.

மருமன்கள் மந்தஹாஸத்துடன் “மகா ராஜாவே! தங்களைப்பிரியாயமென்ன?” என்று கேட்டார்கள்.

“மிகவும் கிலாக்கியமான படிப்புப்போல் தான் தோன்றுகிறது” என்றார் ராஜா.

அதிக ஸந்தோஷமாய் அரண்மனைக்குப் போவதற்காக யானையின்மீது அரசன் ஆரோகணிக்கவிருக்கும் ஸமயத்தில் குற்றஞ்சொல்லி குறுக்கிட்டான்: “மகாசாஜாவே! பக்கியைப் பார்த்தீர்களோ?”

“ஓஹோ, வால்தவந்தான்! பக்கிஞாபகம் சுத்தமாய் இல்லாமற் போய்விட்டதே” என்றார் ராஜா. பண்டிதர்பக்கம் திரும்பி, படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்கும் வழிகளைப்பற்றி விசாரித்தார். பண்டிதர்கள் கற்பிக்கும் முறைகளை விஸ்தாரமாய்ச் சொன்னபொழுது, ராஜா மிகவும் திருப்தியடைந்தார். அந்த முறைகளின் நேர்த்தியையும்பெருமையையும் யோசித்துப்பார்த்ததில், பக்கியினுடைய எண்ணம் பறந்துபோயிற்று. ஏற்பாடுகள் சரிவர நடந்திருக்கின்றனவென்று திருப்தியடைந்தார். பக்கி ஏதாவது புகார் சொல்லக்கூடுமோவென்றால், அது முடிவாத காரியமாக விருந்தது. அதன் தொண்டை

யில் அடைக்கப்பட்டிருந்த புத்தக ஏடுகள் அதைச் சத்தமிடவாவது பேசுவாவது முடியாமல் செய்துவிட்டன. படிப்புச் சொல்லிக் கொடுக்கும்பொழுது யாராவது பார்த்தால், மயிர்ச்சிவிடப்பெடுக்கும்.

மறுபடியும் யானைமீது வறுமன் ராஜா அந்தக் குற்றஞ்சொல்லியின் இரு செவிகளையும் நன்றாய்த் திருகும்படி கூட்டிவிட்டார்.

6

பக்தி நான்குநூள் சத்த குன்ய ஸ்திதியை நெருங்கிக்கொண்டு வந்தது. படிப்பும் ஸந்தேகமில்லாமல் விருத்தியாய்க்கொண்டுதான் வந்தது. ஆனாலும், சில சமயங்களில், காலிக் கதிரவன் கூட்டை எட்டிப் பார்த்தபொழுது, பக்தி இறகை அடித்துக்கொண்டு ஏதோ சந்தோஷப்படுவதுபோலக் காணப்பட்டது. சீவனற்று, மெதுவாய்க் கூட்டின் கம்பியைக் கொத்தினைபொழுது பக்தியைப் பார்த்தல் பரிதாபகரமாயிருந்தது.

“என்ன துஷ்டத்தனம்?” என்று உறுமி னுன் கொத்தவால்.

உடனே படிப்பு டிபார்ட்மெண்டில் கொல்லனுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டது. சிறு வுளியால் தட்டும் சப்தம் காணத்தானேத்தது. சீக்கிரத்தில் ஒரு இரும்புச் சங்கிலி சித்தமாயிற்று. பக்தியின் இறகுகளும் வெட்டப்பட்டன.

ராஜாவின் மருமன்கள், “இந்தப் பக்திக்கு நல்ல நடத்தைதான் கிடையாதென்றால், க்ருதஜ்ஞதையாவது இருக்காதா?” என்று கடிந்து கூறினார்கள்.

ஒரு கையில் புத்தகத்தையும் மற்றொரு கையில் கோலையும் வைத்துக்கொண்டு பண்டிதர்கள் பாடங்கற்பித்தார்கள்.

ஜாக்கிரதையாய்க் காவல் காக்கும் கொத்தவாலுக்கும், திறமையுடன் சங்கிலிசெய்த கொல்லனுக்கும் மரியாதைப் பட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

7

பக்தி இறந்தது. எப்பெர்முது, எத்தனை நாட்களுக்கு முன் இறந்ததென்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. குற்றம் சொல்லி முதன்முதலில் இடைப்பற்றி வந்தது யுண்டாக்கினான்.

ராஜா மருமன்களைக் கூப்பிட்டு, “என்ன நுமை மருமன்களே! என்னென்னவோ காதில் படுகின்றனவே” என்றார். மருமன்கள், “மகாராஜாவே! பக்தியின் படிப்புப் பூர்த்தியாய்விட்டது” என்றார்கள்.

“இப்பொழுது தத்துகிறதா?” என்றார் ராஜா

“இல்லவே இல்லை” என்றார்கள் மருமன்கள்.

“பறக்கிறதா?”

“இல்லை.”

“பாடுகிறதா?”

“இல்லை.”

“பக்தியை இங்குக் கொண்டுவருங்கள்.”

அநேகம் துருப்புச் சீப்பாய்கள் இருபுறத்திலும் உருவின கத்தியுடன்வர, கொத்தவால் பக்தியை ராஜாமுன்கொண்டுவந்து வைத்தான். ராஜா பக்தியைத் தம் கையால் அழுத்திப் பார்த்தார்: பக்தி அசையவில்லை; கத்தவுமில்லை. உள்ளிருந்த காகிதங்கள் தான் சப்தித்தன.

வெளியில் வலந்தகாலக் காற்று சப்தத்துடன் அடித்து, அசோக மரங்களின் இலைகளை அசைத்தது.

New Sonnets in Tamil.

BY MR. V. SUBBA AIYAR

தமிழ் நவீனப் பாசரங்கள்.

கண்ணன் திருவவதாரம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

வசுதே வனெனுமோர் மன்னவன் கஞ்ச [னின்] பசங்கிளி யொத்தநற் றங்கையாந் தேவகி தன்னையே மணந்து சகலருங் கண்டிட வென்னவே பவனி யெழி லுடன் வருகை [யில்]

5. ஆகா யத்திலோ ரசரீ ரவாக்கு ‘ஓகோ! கஞ்சனே யுன்றனைக் கொல்ல இவளது வயிற்றிலோ ரெழி லுடைப் புத [ல்வன்] தவறிலா துதிப்பனே தடுத்திட முடியு [மோ?]

10. என்றதுங் கஞ்ச னவளின் றெடுக்கும் நன்றுடைப் புதல்வரை நாசமுஞ் செய்து கண்ணைப் பெற்றிடக் காலம் வருகையி லெண்ணவுங் கூசுறுஞ் சிறையி லடைத் [திட] வங்கே பிறந்துமற் றவன்றன் காவலைப் பங்கப் படுத்திய பரமனந் துணையே.

(2)

சூரியன்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா. உலகினி லுள்ள பொருள்களை யெல்லாம் பலமுறச் செய்து பலன்றனைத் தரவே கிழக்கி லுதித்துக் கீர்த்தியோடொளிரும் பழமை வாய்ந்தவிப் பா லுவைப் பாரீர்:

5. முழக்குடன் கூடிய முத்துறை கடலின் நீரினை யாவியர்ப் பினைக்குமுன் செய்து பாரினில் மறுபடி பண்புள் மழையாய்ப் பெய்வதாம் பெரிதோ ருதவியா லிங்குள் மாந்தர் குடித்திட மதுரமார் தண்ணீர் வாய்ந்திடு, மன்றியும் வறிதே கிடக்குங்

குப்பையை யெல்லங் கூட்டியும் மானிடர் செப்பொணுச் சகமு மடைந்திடச் செய் [திடும்];

14. இன்னதோ ருதவி யிலையேல் நன்னய முடனா மிருத்தலெங் னனமே.

(3)

சந்திரன்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஒருநாள் முழுது மொவிகொடுத் துயர்ந்த பரிதி மேற்கடல் தன்னிற் பாய்ந்திட உலகை றிருவந் துவப்புடன் கொள்வ [தைத்]

5. தடுக்க வென்றே வருகிற சந்திரன், எடுத்தோர் மந்திரம் வல்லவன் வானில் விடுத்தோர்வென் தட்டென விளங்கக் கண்டு மகிழா ருண்டோ சொல்லாய்; வெண்டிரை வேலையுங் கண்டதும் பொங்கி

10. அவனை வரவேற் பதுபோ லகன்ற விசம்பினை நோக்கியே யெழும்பு மன் [ரே?]

அன்றியு மவனது காந்தியா லொளிரும் முன்றிலும் மோகம் விளைத்திட நின்றும் அழகிலாப் பொருள்க ளழகுறச் செய் [திடும்]

14. பழமைவாய் மதியைப் பாருளாய் மகி [ழே].

(4)

இத்தேசத்துப் புண்ணிய நதிகள்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சங்கரன் றலையினின் றிழிந்த கங்கையும் அங்கதை யடைந்திடும் யமுனை யென்ப [தூஉம்] கோதறு நீர்தரு கோதா வரியுடன்

திதிவாச் செம்மைவாய் வேத மோதிய
கரைகளை யுடையதாய்க் கனமுடன் வளர்
[ந்திடு]

சரசு வதியெனஞ் சால்புள நதியும்
நரர்வினை போக்கிடும் நருமதை பென்ப
[தூஉம்]

பரந்துள பூமியிற் பண்பல தந்திடுஞ்
சிறப்புவாய் சிந்து வென்பதேதா ராஅம்

10. குறுமுனி குடவரை தன்னிற் கமண்டல
மிருத்தியங் கனன்றிட வியைந்தவோர்
[வாயசங்]

கவிழ்த்தலுங் காவிரி பென்பபெயர் கொ
[ண்டே]

தவழ்ந்திடு மாஅந் தந்திக ரின்றித்
தழைத்திடு மோழந் தகைமைவாய் நதி
[களை.

(5)

பருவாதம்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பூமியி லுயர்வுறு பாகமே பருவத
மாடுமென் றறைவது சகசமே யாயினும்

14. நாமதைக் குறித்து நன்குண ர்ப்புகின்
காமமே தந்திடு கான்பவ தோன்றிடும்

5. அன்னவை தம்மிலே யழகுவாய் மரம்பல
நன்னயமாகவும் நயத்தலை யுணரலாம்

அவைகளின் கிளைகனி லஞ்சக முதலிய
சுவைதரு குரலுள சோதியார் பறவை
[கள்]

10. இருத்தலு மன்றியு மெழிலோ டுலவும்
யானையுஞ் சிங்கமு மமைந்துள காணலாம்

திதிவா நீர்தரு திவ்விய நதிசுனை
ஏதமில் லருவியா யிழிவதும் வியக்கலாம்

14. இவ்வித வெழிலு மேனையுஞ்
செவ்வனே சேர்ந்தது மலையெனச் சொல்
[வதே.

(6)

போர்.

நிலைமண்டல ஆசிரியப்பா.

“உலகினி லக்ரம மோங்கி வளர்ந்தே
கலைகளுங் கனமிழந் துழும் வேயிலினை,

நாமே நயமுட னிங்கவ தரித்த

வாமே, அப்புறம் போரும் விளையும்,

5. அன்னதன் முடிவினி லறமே துலங்கும்”
என்றெழிற் கண்ண னிசைத்தான் பாண்
[டவர்]

தம்முளே விசயன் தியங்கிடும் வேளையிலி;
ஆகையாற் போரென வறையப் படுவதும்

வேகமாய்ப் புவியுளோர் விமல மடைந்
[திடச்]

10. செய்திடும் வழிகளிற் சிறந்ததென் றுண
[ர்வாய்:—

இந்நாள் நடந்திடு சண்டையில் ஜெர்மனி
தன்னு னுக்கையுடை கைலர்தன் நெறியை

மறந்ததா லன்னவன் மறத்தொழில் களை
[யப்]

14. பிறந்தனர் ஜியர்ஜு மன்னனும் பிறரு
[மே.

வி. கப்பாயர்.

N. B.—This model will be continued, if the subscribers to the journal appreciate them: Editors of other journals are allowed to publish them provided they send 2 Copies of the issue in which they appear to the undersigned. But the right of publishing a collection in book-form is reserved by the author: The sixth sonnet is allowed to be used by the “War publicity Board” in any way they think best:

V. SUBBA AiyER,
Sitharama Mudali St., Vellore.

ஒளவை.

நம் அருந்தமிழ் மொழியில் சிறந்த நீதிநூல்களையும்
தனிப்பாடல்களையும் அருளிச்செய்து உலகத்தை உய
வித்த ஒளவையாரின் திவ்விய சரித்திரம். பலநூல்
களைத்தழுவியும், புலவர்களின் கண்ணபரம்பரையை
அனுசரித்தும் இனிய எளிய வசன க்ளையில் இயற்றப்
பட்டுள்ளது. சிறுவரும் சிறுமியரும் எளிதில் படித்
தறிந்துகொள்ளக்கூடியது. வித்வான்கள் பலராலும்
மெச்சப்பட்டது. விலை ௪௫ ௦.

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பனி,
வேலூர், (தென்னிந்தியா.)

Elementary School Teachers.

By PANDIT P. K. SREENIVASACHARIAR.

கீழ்தரக்கல்லிச்சாலை ஆசிரியர்கள்.

இக்காலத்தில், கீழ்தரப்பள்ளிக்கூட உபாத் களுடைய சம்பளமும் அப்படியிருந்தால், இவ்
தியாயர்களின் நிலைமை அவர்களுடைய கல்வி ர்கள் ஜனங்களால் எங்குளும் நன்கு மதிக்கப்
படுவார்? பிள்ளைகள் தாம் இவர்களிடத்தில் எங்
கனம் நன்கு மதிப்புவைப்பர்? இவ்விஷயத்தில்
பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித்திருக்கின்ற இரா
கட்டிடம் பலமுற்றிருந்தாலன்றி, அதன்மேற்
கட்டப்படும் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள்
உறுதியாயும் சர்வதமாயும் நிற்குமோ? அங்
தாலுக் போர்டாரும், முனிசிபாலிட்டியாரும்,
மற்றும் பிரபுக்களும் கருணையோடு கவனி
த்து நலம்புரியின், அது, உபாத்தியாயர்களு
டைய ஜீவனம், அந்தஸ்து இவைகளை உயர்த்து
வது மாத்திரமேயன்றி, பிள்ளைகளின் கல்விப்
பயிற்சியையும் மேன்மையுறச்செய்யுமென்பது
தூணிபு. ஜீவனத்திற்குக் கஷ்டப்படும் உபாத்
தியாயர்கள் ஈனமான தொழில்களைச் செய்
வதும், கடன் வாங்கி அக்கூடனில் முழுகுவதும்,
அதனால் தங்கள் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்
துகொள்ள அவகாசம் பெறாமலிருப்பதும்,
கல்வி புகட்டவேண்டிய காலத்தில் தங்கள் சம்
சாரத்தைத் தாங்குவதைக் குறித்து உபாயம்
சிந்திப்பதுமாயிருந்தால், ஆரம்பக்கல்விச்சாலை
கள் எங்குளும் மேன்மையுறும்?

ஆரம்பக்கல்விச்சாலை குற்றங்களுகளுந்
க்கு இடமில்லாதபடி இருக்கவேண்டுமாயின்,
உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் தாய்மொழியில்
மிகவும் வல்லுநராயிருத்தல்வேண்டும். என்னை
யெனில், பிள்ளைகளுக்கு முதலில் புகட்டுங்கல்வி
தாய்மொழியிலேயேயன்றி? அதேவகையி
யும், நன்னிகையையும், தேசசரித்திரங்களையும்,
நாட்டுவளங்களையும், தேயத்துப்பழக்கவழக்கங்
களையும், நாகரிகங்களையும் மற்றும் இவைபோ
ன்ற பிறவற்றையும் நம் தாய்மொழியிலின்றிப்
பிறமொழியில் கறந்தபால் கறந்தபடி சரியாகக்
காண இயலுமோ? பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தி
யாயர்கள் இவற்றையெல்லாம் அறிதற்குத்தாய்
மொழியில் வல்லவராயிருத்தல்வேண்டுமென்
பது மறுக்கவொண்ணாதது. இக்காலத்து உபா

த்தியாயர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் தேர்ந்தவரல்ல ரென்பது தின்னம். தம் தாய் மொழியிற் சிறிது ஊக்கமெடுத்துக்கொண்டால் தக்க பயிற்சி பெறலாமே! இவர்கள் தமிழாகியரிடத் துச்சென்று கல்வி பயின்றோ, தம்முபற்சியால் தாமே பயின்றோ தமிழில் ஏன் தேர்ந்தவராகக் கூடாது. இவர்களுடைய கோம்பலும் அறிவின்மையுமே இவர்களுடைய கீழ்கிலைமைக்குக் காரணம். இவர்களது ஊக்கமின்மையைக் குறித்துக் கவனிப்பின் இவர்களைக் குறித்துப் பரிதவிக்கத்தான் என்ன நியாயமிருக்கிறது? இவர்கள் தங்களுடைய கல்வியினால் தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டும். வித்தியா யோக்கியதை உள்பட சம்பாதித்துக்கொண்ட பின்னர், தங்கள் வித்தியா திகாரிகளைச் சம்பளம் முதலியவற்றில் செலாகியும் செய்து கொடுக்கும்படி வற்புறுத்திக் கேட்கலாமன்றோ? ஆங்கிலமேயன்றித் தமிழும் தெரியாத இவர்கள் தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக்கொடுக்கும்படி தலைவர்களைக் கேட்க வாய் இருக்கிறதா? உபாத்தியாயர்கள் பாண்டித்தியம் பெற்றபிறகு, தங்களுக்குத் தலைவர்கள் தக்க சொளகர்யம் செய்து கொடுக்கவிட்டால், சொளகர்யமில்லாத அக்கல்விச் சாலைகளை விட்டு மற்றெங்கேனும் போய்ப் பிழைக்க வகையிலேயா? தமிழில் தக்க புலமையுற்ற பலர், பாரதம், இராமாயணம் முதலிய நூல்களைப் பிரசங்கிப்பவர்களாயும், மற்றும் உபநிசாசகர்களாயும், பத்திரிகாகிரியர்களாயும், கிரந்தகர்த்தாக்களாயும், பெரிய கலாசாலைகளில் தமிழாசிரியர்களாயும், கௌரவமான நிலைமைகளில் இருந்துகொண்டு சுகமாக ஜீவனம் செய்யவர்களைக் குறித்து இந் தக் கீழ்தரப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்கள் ஏன் கவனிக்கக்கூடாது?

“நன்னிலைகளைத் தன்னே நிறுப்பானும், தன்னே நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானும்,—நிலையிலும் மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானும், தன்னேத் தலையாகச் செய்வானுந் தான்.”

“முயற்சி திருவினை யாக்கும்; முயற்சின்மை இன்மை புகுத்திலிமே”

“ஊக்க முடைமை, ஆக்கத்திற் கழகு.”

இந்த நீதிமொழிகளை ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் பாராயணம் செய்து சிந்தித்து ஏற்ப ஓழுகுவது நலமாகும்.

உபாத்தியாயர்களிற் பலர் தங்கள் பெயர்களைக்கூடப் பிழையற எழுத இயலாதவர்களாயிருப்பதைக் குறித்துமிகவும் வியசனிக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது. பலர்க்குக் கடிதமெழுதத்தெரியாது. பலர் ஆத்திச்சுழு முதலிய சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டிய நூல்களின் பொருளும் அறியார். பலர் ‘ஐயா’ என்பதை ‘ஐப்பா’ என்றும், ‘அன்புள்ளஐயா’ என்பதை, ‘அன்பும் பிரியமுள்ள ஐயா’ என்றும், ‘இதனடியிற் குறித்த புஸ்தகங்களை’ என்பதை ‘யிதனடியிர்க் குறித்த புஸ்தகங்களை’ என்றும் ‘சிவர்’ இதனடியிர்க் குறித்த புஸ்தகங்களை’ என்றும் என்னும்) எழுதுகிறார்கள் என்பதை நாம் நினைத்துக்காட்டக்கூடும். ம-ா-ஈ-ஸ்ரீ என்பதை ஒருவர் பெயர்க்குத்தான் குறித்தெழுதவேண்டுமென்பதை அறியாமல், ம-ா-ஈ-ஸ்ரீ மானேஜர் என்றும், மற்றும் இதுபோன்றும் விவசய எழுதுவதிற் பிழைசெய்பவர்களும் உண்டு. சிலர்க்கு மரியாதையாகக் கடிதமெழுதவே தெரியாது. கல்வியறிவு தகுதியாக இன்மையாலேயே இத்தகைய பிழைகளைச் செய்கின்றார்களென்பது ஒருதலை. உபாத்தியாயர்கள் மேன்மைநிலையை அடைய வேண்டுமென்பதே யன்றி, அவர்களைத் தாழ்த்திப் பழித்துக் கூறுவது எமது கருத்தன்று. உள்ளபடி மனமுடுகியே இவ்விஷயங்களை வெளியிடலானோம்.

பண்டித பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

How to spend Leisure Hours.

BY MR. D. S. NESAMANI.

விடுதிப்பொழுதைக் கழிக்கும் ஆறு.

“சுறுசுறுப்புடைய ஒரு சிறு தேனீ, ஒளிரும் ஒவ்வொரு மணிக் நேரத்தையும் ஸுபாயோகஞ்செய்து, அவ்நேர ஒவ்வொரு புஷ்பத்தினின்றும் எப்படி தேன் சேர்க்கின்றது! நானும், உழைப்பதிலும், சாதாரண வேலை செய்வதிலும் சுறுசுறுப்புடையவனாகியுள் பேன்; என்னெனில், வேலை வெறுக்குங் காலங்களுக்குக் கலிபுருஷன் ஆராய்ந்து தீங்கைக் கண்டபிடித்துக் கொடுத்துத்தவகிறான். (நான் ஜீவித்த) ஒவ்வொரு நாளைப்பற்றியும் கடைசிக் காலத்தில் நான் நற்சரித்திரத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவனாகும்படி என் முதற்பர்வம் தூற்பயிற்சியில் அல்லது நற்கருமம் புரிவதில் அல்லது ஸ்வஸ்த விநோத விநாயாட்டில் கழிவதாக.” உவாட்டல்]

நாம் வலிக்கும் இந்நூற்றாண்டு நாளுக்கு நான் கல்வியறிவு முதிர்ப்பெறுங் காலம். இது மதுஷ்யர் தம்மைக்கு எவ்வெவை கிட்டுகின்றனவோ அவ்வவற்றினின்றும் நன்மைபெற முயலுங்காலம்; தம்மை நோக்குபவர் மனத்தை ரம்பப்படுத்தி, வேதநாயகனது இருப்பைக் கூரறிஞருக்கு உணர்த்தவேயல்லாமல் வேறெதற்கும் உதவாதனபோல் தோன்றும் நீர்விழ்ச்சுகனிநின்றும் மதுஷ்யர் மின்ஸாரத்தை உத்பத்தியாக்கி, பெருநகரங்களுக்கு ஒளியுதவி, வண்டித்தொடர்களை இருப்புப் பாதைகளின்மீது எளிதில் துரிதமாய்ச் செலுத்தி, பல தொழிற்சாலைகளின் யந்திரங்களை இயக்கிக் கனிக்கும் காலம். ப்ராணனை உடவினின்றும் பிரிக்கும் மஹா மாரியைப் பரவச்செய்து, என்றும் தொந்தரையே தருவனவென்று எண்ணப்படுவதனால் கொல்லப்படும் எவிகளையும் மானிடர் போஷித்து, அவற்றைக்கொண்டு நிலக்கரிக் குழிகளின் யந்திரங்களைச் சக்கரங்களைச் சுழற்றிக்கொள்ளுங் காலம் இது. எனவே, இது, ஆற்றிவினர் தம்மாலியன்றவரை தம்பாலுள்ள வற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுங் காலம்.

மற்றும், இது, மதுஷ்யர் தேற்றமடையுங் காலம். நாம் நம்முதாதாதையர்களினும் சில கிலெனாரு பாகத்திற்கு மேற்படுகின்றது!)

துறைகளில் சற்றேனும் தேர்ச்சியடைந்துள்ளோம்; நடையுடையாவனங்களில் இக்காலத்திற்கு ஏற்ற கோலந்தரித்து மகிழ்கின்றோம்; தம்பெயரும் எழுதத்தெரியாதவர்களின் தொகை, சில பத்து வர்ஷங்களுக்கு முன்னிருந்ததைவிடத் தற்காலத்தில் குறைந்ததே. சுருங்கச்சொன்னால், உண்மையாகவே, இது, நாம் வருத்தியுடைய ப்ராயஸப்படுங் காலம்.

ஆம்: நாம் பலதுறைகளில் தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறோம்; ஆனால், நம்காலத்தை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளும் வித்தையில் தேர்ந்திருக்கிறோமா? விசேஷமாக, நாம் நந்தொழிற்சாலைகளினின்றும் வெளிப்பட்டபின், நமக்குள்ள விடுதிப்பொழுதை நாம் ஸரியாக ப்ரயோகிக்கிறோமா?

‘விடுதிப்பொழுது’ என்னுந் தொடர்மொழியால், நாம், மதுஷ்யர் வேலைபொழிந்து ஓய்ந்திருக்கும் நேரத்தைக் குறித்தோமாதலால், இக்காலம் அநாவச்யமானது என்று பலர்க்குத் தல் அறியாமையின்பாற்படும் என்பது நிச்சயம்; எனினில், இது காலத்தைப்பற்றியது; காலம் நம்மாயினே.

“மனிதர்க்கு வயது-நூறல்ல நிலை; ஜம்ப(து) இரவில் அசலும் தூயிலிலும்; ஒட்டிய இளமையில் ஓரளந்து நீங்கும்; ஆக்கை இளமையில் ஜம்முன்று நீங்கும்; எழுபது போக, நீக்கிருப்பன முப்பதே.”

என்பதனால் நம் விடுதிப்பொழுதின் பெறுமதி உள்ளங்கையிற் பொருந்திய நெல்விக்கனிபோல் தெற்றென விளங்கும். (ஒரு மதுஷ்யன் ப்ரதி தினமும் இரண்டுமணி நேரமட்டும் ஓய்ந்திருக்கக்கூடுமெனில், அவன் தன் வாணாளன் என்பது வர்ஷங்களில் 65 வர்ஷம் ஓய்ந்திருக்கலாம். இவ்வோய்வுகாலம் அவனுண்மையாயுளில் நான் கிலெனாரு பாகத்திற்கு மேற்படுகின்றது!)

“ப்ரெஞ்சு மொழியில் ‘எனக்கு நீ ஒருவனைக் குறித்து அவனது நண்பர் இன்னொருவன் தெரிவி; அவன் எத்தகையான்’ என்று நான் உனக்குத் தெரிவிப்பேன்’ என்பது ஒரு முது மொழி. அவ்வண்ணமே, நாம், ஒரு மதுஷ்யன் தன் விடுதிப்பொழுதை எவ்வாறு செலவிடுகிறானென்று எனக்கறிவி. அப்பொழுது நான் உனக்கு அவன் எப்படிப்பட்டவன் என்று சொல்லிவிடுகிறேன் என்று கூறலாம்” என்று ஒரு ஆங்கில வ்யாசத்திரட்டுக்கர்த்தா கூறுகிறார். இவர் கூற்று முற்று முன்மையே; ஏனெனில், பாடசாலைபிலும், தொழிற்சாலையிலும், ஜநஸமுறைத்திலும், ஒருவன் தன்னடையைக் காத்தற்கொள்ளலாம்; ஆனால், அவனது குணசீலத்தை நிஜநிஜமாக வெளிப்படுத்துவது அவன் தன் விடுதிப்பொழுதைத் தையாரும் விதமே. இதனால், அவன் தான் ஸ்வாநினை அல்லலோ எனத் தன்னைப் பிறர்க்கு ஸ்ரூகிப்பிக்கின்றான். ஒருவன் இப்படித் தட்டிப்பை நீத்தபின் அவனுக்கு கோடுவது இன்னதென்று எவரேனும் அறிய வேண்டுமாயின், அவன் தன்னொழிவுப் பொழுதைத் கழிக்குமாற்றைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆதலின், விடுதிப்பொழுதின் திறம் இவ்வளவ்வளவு என்று கூறல் தரமன்று. ஒழிவு நேரங்கள் மிகவருமையானவை; அவை ஜாஜி வல்யமாய் ப்ரகாசிக்கும் விலையுயர்ந்த ரத்தங்கரினும் மிகவருமையானவை.

ஒருவன் ஒவ்வநேரத்தில் ஒய்ந்திருக்கவேண்டுமென்றறிவார் பலர். என்றாலும், ஒய்ந்திருத்தல் என்பது இப்படியிருத்தல் என்றறிவார் சிலர்; ‘ஒருவேலையுமின்றி ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து வீண் காலகேஷபஞ்செய்தல்’ என்றெண்ணுவார் எண்ணிற்றந்தோர். ஆனால், மரஸத்த வசாஸ்தரப்படி ஒய்ந்திருத்தலாவது, மரஸிற் கு ஆயாஸந்தரும். தின்சச்சரிச் செய்தொழிலுக்கு மாறாக மரஸிற் கு இனிய ஒரு தொழிற் செய்தலேயாம்; ஒருவன் தான் நெடுநேரம் வருந் திச் செய்கொண்டிருந்த தொழிலை விட்டு, அவ்வேலையினின்று விதயாஸமான ஒரு தொ

ழிலை மேற்கொள்ளுதலே ஒய்ந்திருத்தல். பகலிற் பெரும்பாகம் கல்விச் சுழகத்திற் கல்வி கற்பிற் செலவிட்டுச் சோர்ந்திருக்கும் மாணவர்க்குத் தேவையான செய்யின் ஒய்ந்திருப்பார்கள. வெய்யோன் காப்பது கொல்லும் பகற்பொழுதெல்லாம் தம்மெய்வருந்த உழைத்துக் களைத்த ஒரு உழைப்பாளி, சில நீதிநூல்களை வாசித்து ஒய்ந்திருக்கலாம். ‘ஓய்வு’ என்னும் மொழியை இவ்வாறேயன்றி வேறெங்கனம் அர்த்தப்படுத்தலாம்? ஒருவன் ஒய்ந்திருக்க வேண்டுமானால், தன்மனவை அரிக்குங் கவலை முதவியனவற்றை மாற்றவல்ல ஒருமர்க்கத்திற் தன் மனவைச் செலுத்தவேண்டும். அத்தகைய நெறி எது? ஒருவன் தன்னவயவங் களைச் சிறிது சிரமத்துடன் பந்திக்கலாம். ஆனால், தம்மனவை ஒருவித எண்ணமுமெண்ணாமல் பந்திக்கவல்லவர் நூற்றுவரில் எத்தனை பேர்? ‘வேலை வெறுப்பு, உயிருடனிருக்கும் மதுஷ்யனது ப்ரேதவறை’ என வேகஸ்யிர ரென்னும் ஆங்கில நாடககவி புக்கரூர்.

(கண்புதைந்த மாந்தர்).....
“உண்பது நாழி; உடுப்பது நன்குமுழம்;
எண்பது கோடினைத் தெண்ணுவன்”
எனப் பெரியோரும் விளம்பினரே!

அமெரிக்கக் கவிஞரொருவர், “மேதாவி கனின் ஜீவ்ய சரித்தரங்கள், நாம் மாண்டபுன் ஜீவிக்கலாம் என்னும் ஸத்யத்தை நமக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றன. அவர்கள் தம்பின் நாமும் தொடர்ந்து செல்லுமாறு, காலமாகிய மணற்பாதையில் நமக்குத் தோன்றுமபடி, தம் காலடிச்சுவடுகளைப் பதிப்பித்துச் செல்கின்றனர்” என்று பக. பித்தார். இவ்வுரையைப் பொய்ப்பிக்கவல்லார் எவருமில்லையென்று கூறலாம். மேனாட்டு வெள்ளையரானாலுமென்? கிழநாட்டு இந்தியரானாலுமென்? மதுஷ்யர் தோற்றத்திலும், மதவிஷயத்திலும், நாகரிகத்திலும் வேறுபட்டாலும், மனவமைப்பில் ஒருதன்மையே. ஆதலின், நாம், மேனாட்டு மேதாவி கனான சிலர் அறிஞரான மார்க்கம் எதுவே

ன்று விசாரித்தல் பயன்றும். நாம் மேதாவி கனென்று இன்றழைக்கும் சிலர் அறிஞரான வழி எதுவேனில், தம் விடுதிப்பொழுதைத் தக்க முறையில் ஸரிவர ப்ரயோகித்தேதயாம். இன்னனனாகியதனால், நாமொவ்வொருவரும் ஜகத் ப்ரஸித்திபெற்ற நிபுணராவோமென்று நாம் உறுதிவாக்குகாதேதோமில்லை. இப்பூமி அழியாதிருக்குமளவும் மதுஷ்யர்க்குள்ளும் ஏற்றத்தாழ்வு இருந்தேதே. எவ்விதத்திலும் தமக்குள் வேற்றுமையிலலாது மதுஷ்யரனைவரும் இவ்வவனிமிசை என்றேறனும் வாழ்வாரானால், அன்று மோகஷவின்பத்தை ஒரு வாறாய் இங்கேயே மாநிடை நுகர்ந்திட்டார் என்று கூறல் மிகையாகாது. எனவே, நாம் முன்னெற்ற மடையவேண்டுமென்பதையே நாம் வற்புறுத்திப்பாறு. ஒவ்வொரு மதுஷ்ய னிடத்திலும் சில அருஞ்சத்திகள் உள. அவற்றை அவனவன் வுருத்திசெய்யவேண்டும். அவற்றை வுருத்திசெய்து ப்ரயோகியாதிருத்தல் தவறாகும். எனவே, இனிவரும் பத்திகளில், ஸாமாந்யர் பலர் தம் விடுதிநேரங்களை எவ்வேததுறைகளில் செலவிட்டுப் பயனடைந்தார் என்று காட்டுவோம்.

இதன்முன், நாம் வுருத்தியடையவேண்டியதென்! என்று முதலில் ஆராயவேண்டும்: பெருமாளும், அவசியம் ஏற்பட்டாலொழிய அக்கரை ஏற்படுவதில்லை; ஒருவலது அல்லது விஷயத்தின் அருமைபெருமை விளங்குவது மில்லை. நாம் ஏன் வுருத்தியடையவேண்டும்?— இவ்வினாவிற் குப் பகலிடைகள் அனிக்கலாமெனினும், முக்யமான நான்கு காரணங்களைச் சுருக்கமாய்க் கவனிப்போம். முதலாவதாக: ‘யாக்யகையும் இன்பமாகவும் நம்மர்லியன்றவரை வாழ்த்திருக்கவேண்டுமானால், நாம் வுருத்தியடையவேண்டும். தம்மிடத்தில் அன்பில்லாதார் எவர்? இரண்டாவதாக: பிறர் இன்புடனிருக்க. தான் இன்புடனிருக்கவேண்டில், பிறரும் இன்புடனிருக்கவேண்டும். மூன்றாவதாக:

நம்மைக் கவனித்துப் பிறர் நெறி வழுவாது வாழமுமாறு நாம் முன்னேற்றமடையவேண்டும். பெரும்பாலும், மதுஷ்யர் ஒருவரைப்பொருவர் கவனித்து நடக்கின்றனரேயன்றி, தாமே சிந்தித்து நடப்பதில்லை. நம்மைக் கெடுத்துக் கொள்ள நமக்கே அதிகாரமில்லையாக, பிறர் கேட்டுக்குக்காரனாகலாமாநாம்? இறுதியாக: நம்முன்னோரிடத்திலிருந்து பல நன்மைகளை அறுபவிக்கும் நாம், நம்பிடுனார்க்குச் சிறிது நன்மையேனும் தகாது மறைதல் புன்மை யன்றோ? ‘தக்கார்க்கு.....மானமழியா ஒழுக்கத்தின் மிக்கதூஉமில்லைப் பழியாமல் வாழுகிறம்.’ ‘உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருமாறு பிறரிடத்திலும் அன்புகூர்க’ என்பது விவ்வித வேதம். ‘அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு’ என்பது திருக்குறள். இத்தயாதி காரணங்கள் பற்றியும், பிறகாரணங்களற்றியும்) நாம் முன்னேற்றமடையவேண்டும்.

நிற்க. எவ்வேததுறைகளில் நாம் வுருத்தியடையலாம்? இவ்வுலகில் ப்ரக்யாகிபெற்ற பெரியோர் பல சாஸ்த்ரங்களிலும் வ்யுத்தி யடைந்தார்கள். சிலர் வானசாஸ்த்ரத்திலும் சிலர் பூமிசாஸ்த்ரத்திலும், சிலர் தத்வசாஸ்த்ரத்திலும், சிற்சிலர் ஏனைய சிலசாஸ்த்ரங்களிலும் வல்லுராரார்கள். ஆனால், நாம் இச்சாஸ்த்ரப்பயிற்சியைத் தவிர்த்து எளிதிற்கொண்டு பெரிதும் பெருமையடையக்கூடிய சில துறைகளையே கவனிப்பாம். தா. ஸு. நேசமணி.

நூதன புஸ்தகங்கள்.

ரவீந்திரநாத் தாகோர் அருளியபுச்ச வியாசங்கள். உலகமெங்கும் பிரசித்திபெற்ற மகாகவி ஸர் ரவீந்திரநாத் தாகோர் முதலில் வங்கபாஷையில் எழுதி பிறகு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு “மாதான் ரெவியூ” பத்திரிகையில் பிரசுரமான பஞ்ச வியாசங்கள் லி. சுப்பிரமணிய பாரதியால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா. ... 0 10 0 “பாரத்பூஷன்” டாக்டர் எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர். டாக்டர் எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயரின் ஜீவிய சரித்திரமும், அவரது அரிய உபந்யாஸங்களும் இப்பத்தகத்தில் அடங்கியுள்ளன. விலை ரூபா. ... 0 12 0 வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்ட்டெனி, வேலூர்.

இலக்கணவாராய்ச்சி.

[ஒர் தனித் மாணவர் இயற்றியது.]

பொரசிரியும், நச்சினுக்கினியும், “எருத்தே கொச்சகம்” என்னும் (152) செய்யுளியற்குத்திசத்தில் அம்போதரங்க ஒருபோகு, தரவு, கொச்சகம், அரசகம், சிற்பென், கரி தகமென்னும் ஐந்துறுப்பையும் பெற்று நற்புத்தினுக்கியான் வந்ததற்கு மேற்கோளாகக் கீழே பதிப்பித்திருக்கும்செய்யுளை எடுத்தான் டனர். ஆரினும், இவ்வரையாசிரியருரைகளைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர் மூவரும், இச்செய்யுளின் உண்மைவடிவை அறிந்துகொள்ளாது திரித்துத் தம் மனம்போனவாறு பதிப்பித்துள்ளார்கள். இச்செய்யுள் 44 அடியாக இருத்தலைத் தமிழ் மக்களறிந்து இன்புறும்பொருட்டு சுண்டு வெளியிடலாயிற்று.

செஞ்சுடர் வடமேரு சிருமருங்குந் திரி [கின்]

வெஞ்சுடரு மதியமும்போல் வேலொடு [கேடகஞ்சுழல்]

மாரி நு மணிப்பீலி மாரிலெருத்திற் றே [ன்றுங்காற்]

செய்யொளி கடற்பிறந்த செந்திரிற் சிறந் [தெதிப்ப]

5. மறுவருந்தம் மனத்துவகைக் கலுழ்ச்சி [யான் வளர்த்தெடுத்த]

வறுவருந்தம் முலைசரந்தாங் ககல்விசம்பு [சிலதுவற்ற]

ஆருருவத் தெயின்முன்று மொருங்கவித் [தோன் வியப்பெய்த]

வீருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மருங்கறு [த்த விகல்வெய்யோய்]

ஆங்க, வினையொழி காலத்து வெவ்வெயிற் [கோலத்]

10. தனைவருந் தத்த மறம்புரிந் தாங்கு முனையடு தோற்றத்து முந்நான் குருவிற்

கனைகடல் சட்டின கண்;

தேவரு மக்களுஞ் சேற்றத்தா னஞ்சாமைக் காவல் புரியுங் கதிர்மதி

15. போலுமே மூவிறு தோன்றன் முகம்; மடமகள் வள்ளி மணிக்கம் பலம்போ விடையிடை சுற்றுத வின் றுந் தவிர தொடையமை தார்க்கடம்பன் றேள்; அவ்வழி, யுழியினை சேரா வவுனரை [நுங்கிப்]

20. பொடிபொடி யாகிப் பொருப்பொடு மாய விடியுமிழ் வானத் திடைநின்று கூஉங் கொடியணி கோழிக் குரல்;

விழுச்சீ சமரர் விகம்பிடைத் தோன்றிப் பழிச்சுகின் றுர்த்தார் பலர்;

25. உருகெழு முருகிப் முருமென வதிர் [தொறு]

மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில் பெருகிய வருமறை பெறுநெடு மொழி [யொடு]

பொருகா வழியிசை புகல்வன சிறுகு [நன்];

சிவந்தன திசை

30. சிலம்பின மலை

நிவந்தன தலை

நிரம்பின குறை

ஆர்த்தன மறை

யாடினர் பலர்

35. போர்த்தன துகள்

பொழிந்தனர் மலர்

ஆங்கனந் தோன்றிய வடுபோர் வென்றி [யின்]

வீங்குருந் தொடித்தோள் விடலை நினக், [கே]

யாமறி யளவையிற் றமிழ்புனைந் தேத்துக நின்னீ தக்க தாபினு நின்னெதிர்

40. நாணில மாக வேண்டும் யாணர்க் கடம்புங் கனிமயிற் பிலியந் தடஞ்சனை நீரொடு நின்வயி னமர்தர வாராப் புலமை வருகமா ரெமக்கே.

3-ம் அத்தியாயம்.

இரவு எட்டுமணிக்குச் சுந்தரம் கோழு முதலியார் வீட்டையடைந்து இருவரும் சாப் பிட்டானதும், மாடியின்மேல் போய், இரண்டு சாய்ப்பு நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்துகொண்டார் கள்.

சோமு முதலியார்:—நான் உன்னுடன் பேச வேண்டுமென்ற விஷயம் நம்மையான் நடராஜ னைப்பற்றித்தான். அவ்னுடைய கணக்குக் களில் 200 ரூபாய் குறைகின்றது. சில மாதங் களுக்கு முன்பு அவனுடைய கணக்குகள் பார் க்கப்பட்டபோது ரூ. 50 குறைவு ஏற்பட்டது. இது ஏதோ கைப்பிசகாய் விடப்பட்டிருக்க லாம் என்று அப்போது அவன் சரிப்படுத்தி விட்டான். அது முற்கொண்டு எனக்கும், நமது தலைமை குமாஸ்தா அப்பாதுரை முதலி யாருக்கும் நடராஜன்மீது சந்தேகமுண்டு. நேற்றைத்தினம் திடீரென்று கணக்குக்களைப் பரிசோதித்தபோது இக்குறைவு ஏற்பட்டது. அவனுடைய முகத்தை அச்சமயம் பார்த்தவர் கள், அவரைக் குற்றமற்றவரென்று சொல்ல மாட்டார்கள்.

சுந்தரம்:—என்ன! நமது நடராஜனு இத் தகைய காரியம் செய்தான்? நம்பக்கூடாத விஷ யமாகவல்லவோ இஃதிருக்கின்றது!

சோமு முதலியார்:—ஆம்: இக்காலத்தில் எவரையும் உண்மையாக நம்புவதற்கு இட யில்லை. கபடமற்ற முகத்தோற்றமும், அடாத காரியங்களைச் செய்யக்கூடிய மனமுமுடைய பார் இருக்கின்றனர். “வெளுத்தெகல்லாம் லல்ல” என்பதை நீ உணர்வேண்டும்.

சுந்தரம்:—அவனுடைய குடுமப் விஷயங் களைப்பற்றி உமக்கு ஏதாவது தெரியுமா?

சோமு முதலியார்:—ஆஹா: நன்றாய்த்தெரி யும். நமது கம்பெனியில் நியமிக்கப்படும் ஒவ்

வொரு குமாஸ்தாவின் பூர்வோத்தரங்களையும், குடும்பங்களையும் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவே ண்டியது அவசியமென்று என் தகப்பனார் என க்குச் சொல்லியிருக்கிறார். நடராஜனின் தகப் பனார் முன்பு மிக்க செல்வாக்குடன் வாழ்ந்த வர். இரண்டுமூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு அவருடைய வியாபாரத்தில் பெருத்த நஷ்ட மேற்பட்டது. அதன்பிறகு எவையேனும் கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு நேர்ந்துகொண்டேயிருந் தன. இவ்வளவும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதன் காரணம், அவர்கள் ரொக்கத்திற்கு வியாபாரம் செய்ப்பாமல், கடனாகவே விற்றுவந்ததனாலே தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. நடராஜனுடை யகப்பனாரின் தாக்கியனையத்திற்காகவேதான், அவனை நமது கம்பெனியில் வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டது. இப்பொழுது என்ன செய்யவ தென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. என் மனத்திற்கு ஒரே மார்ச்சும்தான் புலப்படுகின்றது.

அது, அவனை வேலையினின்று நீக்கிவிடுவதே. குற்றம் செய்தவன் தான் செய்த குற்றத்திற் காக அனுதாபப்பட்டு நல்ல வழிக்குத் திருப்பி வதாகச் சொல்லப்படும் பேச்சுக்களில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அத்தகைய சம்பவத் தையும் நான் இதுவரை கேட்டது இல்லை.

இவ்வாறு சோமு முதலியார் சொல்லிவரு கையில், சுந்தரத்தின் முகம் வெளுத்தது; நட ராஜனை எவ்விதத்திலாவது காப்பாற்றவேண்டு மென்று தீர்மானித்துக்கொண்டான். மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் தானிருந்த நிலைமை இப் பொழுது இவனது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அந்த சமயத்தில் தனக்கு அப்பெரியவர் உதவி செய்திராவிட்டால், இப்போது வகித்திருக்கும் ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கமுடியுமாவென்று யோசித்தான். முதன்முதல் குற்றம் செய்த வனை நல்ல வழியில் திருப்புவதற்கு அன்பு ஏற்ற கருவியேயொழிய, தண்டனையன்று என்

பது சுந்தரத்தின் தீர்ப்பானம். அவனுடைய செயல்களை அதற்குச் சாகுதியாகக் கிருந்தன. சுந்தரம், தன்னுடைய பூர்வோத்தரங்களைச் சொழு முகவியாகுக்குத் தெரிவித்து, அன்பினால் குற்றம்செய்த ஒருவனை நல்லவழிக்குத் திருப்ப முடியுமென்று நிரூபிக்க எண்ணங் கொண்டான். “குற்றம்செய்த ஒருவன் தான் செய்த குற்றத்திற்காக அனுதாபப்பட்டு நல்ல வழிக்குத் திரும்பிய சுந்தரம் ஒன்று எனக் குத்தெதிரியும்” என்று சுந்தரம் மெதுவாகச் சொல்லிவிட்டு, தன்னுடைய கதையைச் சொல்லக் தொடங்கினான். கதை முடிந்ததும், சொழு முதலியார் வாய்திறவாமல் தனக்கெதிரில் மெலையின்மேலிருந்த விளக்கையே உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தார். சுந்தரத்தின் மனம் பதைத்துக்கொண்டிருந்தது. இந்து நிமிஷங்கள் வகையில் அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த அறை நிச்சயமாக மாறியிருந்தது. சுவரில் மாட்டியிருந்த கடியாரத்தின் “டிக்க-டிக்க” என்ற சப்தத்தின் வேறு ஒன்றுமில்லை. மற்றவர்கள் தன்னையும் திருட்டுனன்றே நினைப்பார்களல்லவாவென்று சுந்தரம் யோசித்தான்.

திருமொன்று சொழு முதலியார் “சுந்தரம்! நீ ஜயித்தாய். நடராஜன் நிஷயத்தை உன்னிடமே விட்டுவிட்டேன். அது நிஷயமாய் உனக்கு என்ன யுத்தமாகத் தேர்ந்துகிறதோ அப்படியே செய். பூர்ண நம்பிக்கை உன்னிடத்தில் எனக்கு உண்டு” என்று கூறினார்.

பிறகு, கொஞ்சநேரம் வேறு சமரசாரங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, சுந்தரம் சமார் 10-மணிக்குத் தன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தான். அன்றிரவு முழுதும் சுந்தரத்திற்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. எவ்விதம் நடராஜனை நல்ல வழிக்குத் திருப்புவதென்ற யோசனையிலேயே இசைவு முழுதும் கழித்தான்.

4-ம் அத்தியாயம்.

மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை யாதலால், திங்கட்கிழமை காலை கம்பெனியின் வேலை ஆரம்

பிக்கப்பட்டதும், சுந்தரம் நடராஜனைத் தன்னிடம் வரும்படி சொல்லியனுப்பினான். நடராஜன் அன்றைத்தினம் ஆபீஸுக்கு வரவில்லைபெயர் அம், அவனைத் தேடிக்கொண்டு பெண் ஒருத்தி வாயிலண்டை வந்திருக்கிறாள் என்றும், கம்பெனிய யஜமான்களுள் ஒருவரை அவன் பார்க்க விரும்புகிறான் என்றும் சேவகன் தெரிவித்தான். சுந்தரம் அந்த ஸ்திரீயை உள்ளே அழைத்துவரும்படி சேவகனிடம் கூற, சமார் 15-வயதுள்ள மீனாட்சி சுந்தரத்திற்கு எதிரில் வந்து நின்றாள். தான் வந்த சாரியத்தைச் சொல்ல அவளுக்கு நாவெழவில்லை; ஒருவாறு மனதை திடப்படுத்திக்கொண்டு, தன்னுடைய சகோதரன் நடராஜன் நேற்றைத்தினம் ஆபீஸுக்குப் போவதாய்ச் சொல்லிவிட்டுப்போன வன் சாதகிரி வீட்டுக்கு வரவில்லையென்றும், தானும் தன் தாயாரும் அவனுக்கு ஏதாவது கெடுதி சம்பவித்தேதாவென்று பயந்திருப்பதாயும், தன்னுடைய தகப்பனார் தேகசெளக்கியநிலைமலிருப்பதால் அவருக்கு இச்சமசாரம் இன்னும் சொல்லப்படவில்லையென்றும் கண்ணீர் பெருகச் சொல்லி, நடராஜனைப்பற்றிய தகவல்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று விண்ணொளி.

நடராஜன் ஒருசமயம் தற்கொலை செய்து கொண்டாரேனென்ற லீயம் சுந்தரத்திற்கு ந்தபோதிலும், அதை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் மீனாட்சிக்குத் தெரியும் கூறி, நடராஜனைத் தான் தேடுவதாயும், கூடிய சீக்கிரத்தில் அவனைக் கண்டுபிடித்துவிடுவதாயும் தெரிவித்து அவளை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டான்.

நாலேந்து நாட்கள் கழிந்தன. நடராஜனைப் பற்றிய சமரசாரமொன்றும் தெரியவில்லை. சுந்தரமும் தன் காலத்தையெல்லாம் அவனைத் தேடுவதிலேயே கழித்தான்; பிரதி தினமும் ஒவ்வொரு பத்திரிகையையும் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான். ஒன்றிலும் நடராஜனுக்குக் கெடுதிநேரிட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதைக்கொண்டு சுந்தரம் தன்மனத்தை ஒரு

வாறு தைரியப்படுத்திக்கொண்டான். நடராஜனுக்கு எவ்விதத்திலாவது உதவி செய்து அவனை நல்வழிக்குத் திருப்பவேண்டுமென்று சுந்தரம் தீர்மானித்திருந்ததால், அதுவே இவன் விஷயமாய்ச் சுந்தரத்தை உழைக்கச்செய்தது. இதுவுமன்றி, இன்னொரு காரணமும் ஏற்பட்டது. தான் முதன்முதல் மீனாட்சியைப் பார்த்தவுடன், அவளுடைய விபசனத்தைப் போக்கவேண்ணின்று. மீனாட்சியின் சுந்தரமான முகவாண்மம் சுந்தரத்தின் மனத்தைக் கவர்ந்தது. எவ்விதத்திலாவது நடராஜனைக் கண்டுபிடித்து, அவனுக்கு நன்மைசெய்து மீனாட்சியைச் சுந்தரத்திடத்திலேயே வைத்து நன்றை எண்ணம் மேலிட்டது. ஒவ்வொருநாளும் நடராஜனைப்பற்றிய சமரசாரங்களைத் தெரிவிப்பதற்காக மீனாட்சியைப் பார்ப்பது சுந்தரத்திற்கு வழக்கம். மீனாட்சியின் அமைதியான நடவடிக்கையையும், அழகையும் தினமும் சுந்தரம் பார்த்துவந்ததால், தனக்கு இப்படிப்பட்ட மனைவி கிடைப்பாளென்று யோசிப்பான். மீனாட்சியே தனக்கு மனைவியாகக் கிடைத்துவிட்டால், தன்னைவிடப் பாக்கியவான் இப்புவியில் எவருமில்லையென்று எண்ணுவான். தன்னிடத்தில் மீனாட்சிக்குக் கொஞ்சமாவது அன்பு இருக்குமெனவென்பதைத் தெரிந்து கொள்ளச் சுந்தரம் சுந்தரத்திற்கு வாய்க்கவில்லை; நம்முடைய கடமையை நாம் செய்து முடித்தால், வருவது தானேவரும் என்று தீர்மானித்து மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டான்.

சுந்தரத்தின் பிரார்த்தனைக் கிணங்க, அன்று சாயங்காலமே நடராஜன் அவன்கண்ணுக்குப் புலப்பட்டான். சுந்தரம் மாலை ஆபீஸிலிருந்து தன் வீட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கையில், சிந்தாத்திரிபேட்டை வாராவதிக்கருகில் அழகக் கடைந்த உடுப்புடன் நடராஜன் மெதுவாகப் பக்கிவாணம்கால்வாய் ஓரமாய் நடந்து செல்வதைக்கண்டான். அச்சமயம் இரவு சமார் 7-மணி இருக்கும். உடனே சுந்தரம் வண்டி

யிலிருந்து குதித்து நடராஜன் சென்றவழியே தானும் அவனைப் பின்பற்றிச் சென்றான். நடராஜன் கொஞ்சதூரம் சென்று நர்ப்பக்கங்கனிலும் திரும்பிப்பார்த்தான். இதைக்கண்ட சுந்தரம் அங்குக் கால்வாய் ஓரமாய் விடப்பட்டிருந்த படகு ஒன்றின் பக்கத்தில் மறைந்து கொண்டான். இரவாதலால், சுந்தரம் மறைந்துகொள்ளாமலிருந்தாலும் தெரிந்திருக்காது. சுற்றிப்பார்த்து யாருமில்லாததுகண்டு நடராஜன் தன்னுடைய சட்டையை மெதுவாய்க் கழற்றினான். சுந்தரத்தின் சந்தேகமும் தெளிவடைந்தது. உடனே தான் மறைந்திருந்த இடத்தினின்று வேகமாப்போய் நடராஜனுக்கு கையைப் பிடித்துக்கொண்டான். நடராஜன் திமிறிக்கொண்டுபோக எவ்வளவோ பிரயத்தனப்பட்டும் முடியவில்லை. எங்குத் தான் செய்த குற்றத்திற்காகத் தண்டிக்கப்படுவோமோ வென்று அஞ்சினான். சுந்தரம் நடராஜன் மனத்திலிருப்பவற்றை அறிந்துகொண்டு, யாதொரு கெடுதலும் அவனுக்கு நேரிடாதென்று சமாதானப்படுத்தி, கைப்பிடிவிடாமல் தனது வண்டியிருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு வந்தான். பிறகு, இருவரும் வண்டியிலேறிச் சுந்தரத்தின் வீட்டையடைந்தார்கள். உடனே நடராஜனை ஸ்தானம் செய்யச் சொல்லிச் சுந்தரம் தனது வேஷ்டிகளில் இரண்டைக்கொடுத்துக் கட்டிக்கொள்ளச் சொன்னான். நடராஜன் உண்டு இரண்டு தினங்களானபடியால், அவர்கள் சாப்பிடப்போனார்கள். இப்போதுதான் நடராஜனுக்குக் கொஞ்சம் தைரியம் வந்தது. தான் செய்த குற்றத்தைப் பாராட்டாமல் தனக்கு இவ்வளவு நன்மையைச்செய்த சுந்தரத்தின்மீது ஒருவித அன்பும் மரியாதையும் ஏற்பட்டன. ஆபீஸ் விஷயத்தைப்பற்றிச் சுந்தரம் ஒன்றும் அவனிடத்தில் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. நடராஜன் தானாகவே சொன்னவற்றைமாதிரி கவனித்துக் கொண்டான். கதை முழுதும் தன்னுடைய பூர்வகதையாகவே யிருந்தது. நடராஜனின் தகப்பனானருடைய தேகசெளக்கியத்தைப்பற்றிச்

சுந்தரம் அவனிடத்திற் சொன்னபொழுது அவனுக்குத் துக்கம் மெலிட்டது; ஒன்றுத் தோன்றவில்லை. கண்ணீர் பெருகியவாழை, “என் தந்தை அன்றைத்தினம் மாலை வெளி யிற் போயிருக்கக்கூடாது. மழையில் அன்று நனைந்ததனால், ஜ்வரம் கண்டதுபோலிருக்கிறது. என் தாயார் மாத்திரம் அவரை வெளியிற் போகவேண்டாமென்று தடுத்தாள். அப்போது அவருக்கு வந்த கோபத்துக்கு அளவே யில்லை. அவர் நினைத்த காரியத்தை முடித்து விடுவதே யென்ற பிழுவாத குணமுடையவராதலால், நாங்கள் எவ்வளவோ சொல்லியும் பிரயோசனப்படவில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் அதே தேதியில் குறிப்பிட்ட ஒரே இடத்திற் குப் போவது வழக்கம்; அத்தினம் அந்த இடத்தில் யாரோ ஒருவரை சந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார். அவர் திரும்பிவரும் போது அவருடைய முகத்தைப் பார்த்தால், போனகாரியம் கைகூடவில்லைப்போது நன்கு புலப்படும். இந்த வருஷமும் அந்தநாள் சாயங்காலம் நான் அவரைத்தொடர்ந்துசென்றேன். அவர் ரோகப் பீதியில் பார்க்குச் சென்று, அங்கு ஒரு பூலையில் போடப்பட்டிருந்த பலகையின்மேல் உட்கார்ந்தார். கொஞ்ச நேரத்திற்குள்ளே மழை பெய்ய ஆரம்பிக்கும்போல் குறிகள் தோன்றின. பிறகு நான் அவரது அருகிற் சென்று, இக்கிருந்தால் மழையில் நீண்டபடி கேரிடுமென்றும், வீட்டிற்குப் போய் விடுவதே நலமென்றும் சொல்லி முடிக்குமுன், மிக்க கோபத்தோடு அவர் திட்ட ஆரம்பித்தார். அப்பொழுது நான் தங்களை வெகு அவசரமாக அங்கு வரக்கண்டேன். என்னுடைய விஷயம் தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமோவென்று நான் பயந்து வேறு வழியாகப் போய் விட்டேன்” என்று சொல்லிக்கொண்டே வருகையில், சுந்தரத்திற்கு முகம் வெளுத்தது; தேகம் நடுக்கமுற்றது; நடராஜனது கையைப் பிடித்துக்கொண்டே, “பிதில்ஸ் பார்க்கிலா? ஒவ்வொரு வருஷமும் அப்படித்தானா?” என்று மிகுந்த ஆத்திரத்துடன் கேட்டான். நடராஜ

னுக்கு இவ்வளவு ஆத்திரத்துக்குக் காரணம் விளங்கவில்லை. சுந்தரத்தின் மனதில் யோசனைகள் பலவாறு கிளம்பின. நடராஜன் தகப்பனாரும் தனக்கு உதவிசெய்தவரும் ஒருவர் தானோ? என்றும், 29-ந்தேதி தன் டக்கத்தில் பலகையின்மேல் உட்கார்ந்திருந்த பெரியவர் அவர்தானோ? என்றும் சுந்தரம் யோசித்தான்; எது எப்படியிருப்பினும், மிகுஷியின்மீது தான்கொண்ட காதலுக்கு எந்த முகாந்திரத்திலாவது பாதகமேற்படுமோவென்று கவலைகொண்டான். பிறகு சுந்தரம், சற்றேயொசித்து “நானும் ஒரு ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கின்றது. உன்னுடன் கூடவே நானும் உன் வீட்டுக்கு வருகிறேன்” என்று நடராஜனிடம் சொன்னான். விஷயம் ஒன்றும் புலப்படாததனால், நடராஜன் திகைத்து, சுந்தரத்துடன் தன் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

5-ம் அத்தியாயம்.

நடராஜனும் சுந்தரமும் விசுவநாத முதலியார் வீட்டையடைந்தார்கள். இவர்தான் நடராஜனின் பிதா. சுந்தரம், விசுவநாத முதலியாரைக் கண்டதும், அப்போதுதான், நடராஜனுடைய தந்தையும், தனக்கு உதவிசெய்த பெரியவரும் ஒருவரென்று தெரிந்துகொண்டான். அச்சமாய் சுந்தரத்திற்கு உண்டான ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. தன்னுடைய விருத்தாந்தங்களை யெல்லாம் பெரியவரிடம் தெரிவித்து, தான் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை மூன்று வருஷங்களாக நிறைவேற்ற முடியாமற்போனதைப்பற்றி மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டான். நடராஜனும், தான் ஆபீசில் செய்த குற்றத்தையும், சுந்தரம் தனக்குச் செய்துள்ள உதவியையும் தன் தகப்பனரிடம் சொல்லி, இனி அத்தகைய காரியங்களில் பிரவேசிப்பதில்லையென்று அவருக்கு உறுதிக்கொடுத்தான். விசுவநாத முதலியாருக்கு நடராஜனைப்பற்றிய கவலை வேண்டியதில்லையென்றும்,

அவன் சம்பந்தமான விஷயங்கள் யாவற்றையும் தன் பாகஸ்தரான சோமு முதலியார் தன்னிடத்தில் ஒப்பித்திருக்கின்றாரென்றும், ஆகவே, இனி நடராஜன் முன்போலவே கம்பெனியில் வேலைக்குவந்து சேரலாமென்றும் சுந்தரம் கூறினான். அது முதற்கொண்டு நடராஜன் கம்பெனியின் வேலைகளை வெகு ஒழுங்காகச் சிரத்தையோடு செய்துவந்து, கடைசியில் அங்கு ஒரு பொறுப்புள்ள ஸ்தானத்தை வகித்தான்.

மிகுஷியின் ரூபகம் சுந்தரத்தின்மனத்தை விட்டு அகலவேயில்லை; என்ன செய்வதென்று யோசித்தான். இந்த சமயம் இதைப்பற்றி பெரியவரிடம் பிரஸ்தாபிப்பதுசரியென்றுள்ள சுந்தரத்திற்குத் தோன்றிற்று; ஆனால், காலக் கிரமத்தில் தனது எண்ணம் சுடேறுமென்று மாதத்திரம் உறுதிக்கொண்டான்.

சில நாட்களுக்குள்ளே விசுவநாத முதலியாருடைய தேகம் செளக்கியமடைந்தது. சுந்தரம்

தரம் பிரதிதினமும் நடராஜனின் வீட்டிற்குப் போகாமலிருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு தடவையும் அவன் மிகுஷியைச் சந்திப்பதுண்டு. இவர்களிருவருக்குமுள்ள காதல் மிகுஷியின் தாயார் அறியாமலில்லை. இவ்விஷயத்தை அவள் தன் பர்த்தாவிடம் சொல்ல, அவருக்கு உண்டான ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. உடனே இதைப்பற்றிச் சுந்தரத்தினிடம் அவர் கலந்துகொண்டு, கலியாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார். சென்னைக்குத்த தண்டையார்பேட்டையில் ராகவசெட்டியார் பங்களாவில் நல்ல சடமுகூர்த்தத்தில் கிரஞ்சேவி சுந்தர முதலியாருக்கும், ரெஸ்பாக்கியவதி, மிகுஷி அம்மானுக்கும் விவாகம் நடந்தேறியது.

முற்றிற்று.

பு. சீனசாமி ஜயர்.

Books and Reviews.

புஸ்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

[புத்த அவதாரம்: ராஜஸாஹைப் ப. சம்பந்த முதலியார் பி. ஏ; பி. எல். இயற்றியது. விலை ரூபா 1.] மேற்குறித்த புஸ்தகமொன்று நாம் வரப்பெற்றோம். இதில் புத்த சரித்திரமானது நாடகரூபமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. நாடகமெழுதுவதில் மிக்க கிரத்திவாய்ந்த ராவ் ஸாஹைப் ப. சம்பந்த முதலியார் அவர்கள் இந்நூலை வெகு தெளிவாகவும், இனிமையாகவும் எழுதியிருப்பது புத்தச்சிக்குரியது. இந்நூலில் படிப்பினைகள் பலவிருப்பதனால், ஒவ்வொரு வரும் இதை வாங்கி வாசிப்பது அவசியமாகும். புஸ்தகம் வேண்டுமோ: வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர், (தென்னிந்தியா) என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[வியவலாய மஞ்சரி: சென்னை ஜி. ஏ. வைத்யராமன் அண்டு கம்பெனியால் பிரசுரிக்கப்பட்ட விலை அனா 12.]

[மோகனதாஸ் காந்தி: சென்னை ஜி. ஏ. வைத்யராமன் அண்டு கம்பெனியால் பிரசுரித்தது. விலை அனா 5.]

இந்திய தேசாபிமானிகளுள் ஒருவராகிய மக்களும் அறியும்பொருட்டு திருவாரூர் மீஸ் டர் கே. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுவருகிறார். இப் பொது 1902-ம் வருஷம் வைலராயின் சட்ட சபையில் மீஸ்டர் கோகலே வரவுசெலவு கணக்கைப்பற்றிப் பேசியதுத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து ஒரு சிறு புத்தகமாக வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றது. தமிழின் நடை பலரும் அறியத்தக்கவாறு மிகத் தெளிவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புத்தகம் வேண்டுமோ: கே. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஜவுளிக்காரத் தெருவு, திருவாரூர் என்று எழுதிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

[கதாசமீதீசரி: பண்டித எம். எம். நாராயணசாமி ஐயர், எஸ். யஜ்ஞஸ்வாமி ஐயர். விலை அனா 4.]

மேற்கண்ட சிறிப் நூலொன்று வரப்பெற்றோம். இதில் சிறுவர்களுக்கேற்ற பல சிறந்த கதைகள் அடங்கியுள்ளன. கதைகள் எளிய கோகலே மெம்பராயிருந்தபோது செய்த பல பிரசங்கங்களும் ஆங்கிலத்திலேயே யிருக்கின்றன. அவை ராஜ்ய விஷயங்களை அறிவதற்கு மிகப் பிரயோஜனமுள்ளவையென்பது பலருடைய கொள்கை. ஆகவே, இவற்றை நம் தமிழ்

பாடலாகக் கொள்ளுக. ஆகவே, இவற்றை நம் தமிழ்

பாடலாகக் கொள்ளுக. ஆகவே, இவற்றை நம் தமிழ்

The Lost Will.

By Mr. M. S. KRISHNASAMY IYER.

காணுமற்போன மரணசாஸனம்.

(181-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

நீலகண்டனைப்போலவே அவனும் அன்றி மதந்தான் என்பதை அறிந்து ஸ்ரீதோஷாடை ரவு தூக்கிலில்லை. அவன் மனத்திலும் நீல கண்டனது உருவம் ஸ்தா குடிக்கொண்டிருந்தது. அவனைப்பற்றி நீனைக்க நீனைக்க அவன் மேல் அவளுக்கு அன்பு வேருன்றலாயிற்று; பால்பத்தில் அவனுடன் விளையாடினதென்பதால் எண்ணி மகிழ்ந்தார். அவனையே கனவாக அடைந்தால் அதைவிட வேறு பாக் கியம் இல்லையென்று அவன் எண்ணினான்; தன் தாயாருக்கு நீலகண்டன் விஷயத்தில் ஸம் தாயாருக்கு நீலகண்டன் விஷயத்தில் ஸம்

கண்டும் கேட்டுமுள்ள கலியாணங்களில் மாப் பின்னை பெண்ணை வந்துபார்ப்பதுதான் வழக் கம். பெண்ணின் அபிப்பிராயத்தைப் பெண் ணின் பெற்றோர்களாவது, பின்னையின் பெற் றோர்களாவது, அல்லது வேறு உறவினர்களா வது கேட்பது கிடையாது. சில ஸமயங்களில் மாப்பிள்ளைகூட பெண்ணைப் பார்ப்பதில்லை. என்று இவ்வாறு பார்வதி மனத்தினெண்ணி, “அவர் அடிக்கடி என்னைத் திரும்பிப்பார்த்துப் புன்னகை செய்துவிருந்து, அவருக்கு என் மேல் பிரியந்தானென்று சொல்லலாம். அப் படியே நானும் அவரிடத்தில் பிரியமாயிருக் கிறேன் என்று எவ்விதம் அவரிடத்தில் கூறு வேன். ஒருநாள் அவரே நேரில் வந்துகேட்டால் ...” என்று பலவிதமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தான் வாசுதத்த கதைப்புத்தகங் களினின்று இதுபோன்ற சம்பவங்களைக் கண்டால் அவன் ஞாபகத்திற்குவந்தன. மெனனம் சாதி த்துவிடுவோமா? பெண்களுக்கு நாமமல்ல

Topics from Periodicals.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

பட்டு, அந்த வஸ்திரங்களில் தங்கி, அவைகளை அசத்தி யாக்குவதுமல்லாமல், அவற்றின் வாயிலாய் வியாதி யுண்டாக்குவதற்கும் ஹேதுவாகின்றன.

(3) முற்றிலும் சுத்தமான இடத்திலே முற்றும் சுத்தமான பாத்திரங்களில் சமையல் செய்யப் பட்டு மிகவும் சுத்தமாயிருக்கிற ஆகாரத்தையே சாப் பிடவேண்டும். வாந்திபேதி ரத்தபேதி முதலிய வியாதிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கும் அநேக அசத் தங்கள் முதன்முதல் ஆகாரத்துக்குள் பிரவேசிக்கின் றன. பிறகு அவை ஆகாரத்தோடு விழுங்கப்பட்டு ரத்தத்தில் கலக்கின்றன.

(4) சுத்தமான பாத்திரத்தில், சுத்தமான கிணற்றி லிருந்தோ, சுத்தமான ஊற்றிலிருந்தோ, சுத்தமான குழாயிலிருந்தோ எடுக்கப்பட்டு மரசில்லாமல் முற்றி லும் சுத்தமாயிருக்கிற, தண்ணீரையே குடிக்கவேண் டும். வாந்திபேதியைப்போன்ற வியாதியை உண் டாக்கும் அநேக அசத்தங்கள் முதன்முதல் தண்ணீ ருக்குள் பிரவேசித்து உள்ளே விழுங்கப்பட்ட பிறகு

நீங்கள் தேக ஸௌக்கியமுள்ளவர்களாயும், பல முள்ளவர்களாயும் இருக்க விரும்பினால், தேக ஸௌக் கியத்தைக்குறித்த கீழ்க்கண்ட விதிகளை அனுஸரிக்க வேண்டும். அவற்றின்படி நடப்பது மிகவும் செளகரிய மே.

(1) தேகமுழுவதையும் தினம் ஒரு முறை ஜலத்தினால் சுத்திசெய்யவேண்டும். ஸ்னானம் செய் வதனால் தகை நரம்புகள் பலமடைவதுடன், தோலும் சுத்தியாகிறது. ரத்தத்திலுள்ள அநேக அசத்தமான ஸ்னானங்கள் தோலின்மூலமாய்த் தேகத்தைவிட்டு வெளிப்படுகின்றன.

(2) தேகத்தின்மேல் உடுத்திக்கொள்ளும் வஸ்திரங்களையெல்லாம் வாரந்தோறும் ஒருமுறை தேய்க்கவேண்டும். இரத்தத்திலுள்ள அநேக அசத் தங்கள் சர்மத்தின் மூலமாய்த் தேகத்திலிருந்து வெளிப்

திருவருபமாயிருக்கும் எருவில் முக்கியமாய் மிருகங்
களின் மூத்திரமும் சாணக்குவியல்களிலிருந்து வெளி
ப்படும் கசிவும் மழைநீர்மூலமே இருக்கும். இவை
களில் மூத்திரமே விசேஷமானது. அதில் னைட்
ரோஜன் பொடாக்ஷ் ஆகிய இவ்விரண்டும் அதிக
மாகவும் பாஸ்பேட் மிகவும் ஸ்வல்பமாகவுமிருக்கி
றன. மூத்திரத்தின் தன்மை மிருகங்கள் உணவோ
உட்டுகளாலும் நீரினளவைப் பொருத்திருக்கிறது.
மூத்திரத்திலிருக்கும் னைட்டுராஜனும், பொட்டா
க்ஷம் பயிர்கள் உடனே உபயோகித்துக்கொள்ளும்
படியான ஸ்திதியிலிருக்கின்றன. ஆகையால், இந்தத்
எருவே மிகவும் சிலாக்கியமானது. 1000 காலன்
நிறையுள்ள திரவருபமான ஒரு சுமார் 10,000 ராத்தல் 20½
தல் அல்லது 4½ டன் நிறையுள்ளது அதில் 20½
ராத்தல் நிறையுள்ள னைட்டுராஜினும், 5 ராத்தல் பொடாக்ஷம், 2 ராத்
பாரிக் ஆவலிடும், 46½ ராத்தல் பொடாக்ஷம்—ஜனாபிமானி.
தல் சண்ணாம்புமிருக்கின்றனவாம்—ஜனாபிமானி.

தொற்று வியாதிகளோப்பற்றியும், மற்றும் சுகாதார விஷயங்களைப் பற்றியும் அவ்வவ்விடங்களில் வழங்கும் பாலைகளில் துண்டுப் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டு உபாத்தியாயர்களின் உபயோகத்திற்காக அனுப்பப்படவேண்டும். தொற்றுவியாதி சம்பந்தப்பட்ட பிள்ளைகளை உடனே கண்டுபிடித்து அவர்களை வைத்திய சிகிச்சைக்கு அனுப்பவேண்டியது உபாத்தியாயர்களின் கடமையாகும்.

Agriculture and Co-operation.

வியவாசாயமும், கூட்டுறவும்.

கடலை ஆவாரை.

சுடலை ஆவாரையானது கொளுஞ்சி முதலானவைகளைப்போல் ஒரு பசுந்தான் உரமாக உபயோகப்படுகின்றது. இது கோதுப்பயிர் தினுலைச் சேர்ந்தது. நஞ்செய் புஞ்செய் நிலங்கள், தோட்டக்கால், கருமண் செம்மண் நிலங்கள் ஆகிய பலவித நிலங்களிலும் இது நன்றாய் வளரும்; ஆனால், களர் நிலங்களில் வளர்வதில்லை. இதை விதைப்பதற்கு ஒரு குறித்த காலம் கிடையாது. எந்த மாதத்தில் வேண்டுமானாலும் விதைக்கலாம் கொளுஞ்சியைப்போலல்லாமல் பயிர் நன்றாகச் செழித்து வளர்கின்றது.

விதைத்த ஒரு வாரத்திற்குள் பயிர் முளைத்துவிடுகின்றது கோமடகாலத்திலும், பயிர் காப்பது போகாமல் ஆகாயத்திலுள்ள நீரைக் கிரவீத்துப் பசுமையாகவேயிருக்கின்றது. செடியானது சுமார் மூன்றடிமுதல் ஐந்தடிவரையில் வளரும்; மூன்றுமாத காலத்திற்குள் பூக்கிவிடும் விதை முதிரும்.

இச்செடியிலிருந்து விதை சேர்ப்பது கொளுஞ்சியைப்போல் அவ்வளவு கஷ்டமன்று. ஆனால், அதிகமான காற்றடித்தால், அப்போது விதைகள் கொட்டுண்டுபோம்.

இச்செடியின் தழைக்களைக் களர்நிலங்களுக்கு உபயோகித்தால், அவை கூடிய சீக்கிரத்தில் நல்ல நிலங்களாக மாறி விடுகின்றன. இத்தழைக்களை ஆடுமாடுகள் தின்பதில்லை.

மல எரு.

மல எருவானது சீனா, ஜப்பான் முதலான தேசங்களில் பயிர்களுக்குச் சிறந்த எருவாக உபயோகிக்கப்பட்டுவருகின்றது. நாம் மாட்டுச் சாணியை எவ்வளவு பத்திரமாகச் சேகரித்து எருவாக உபயோகிக்கிறோமோ, அவ்விதமே அவர்கள் மல எரு விஷயமாய்ச் செய்து வருகிறார்கள். நமது தேசத்தில் கிராமந்தரங்களில் அநேகமாக எங்கும் இந்த வழக்கம் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை.

மல எருவைக் கிரைத்தண்டு, முள்ளங்கி முதலான பயிர்களுக்கு உபயோகித்தால், அவை மிக்க வீரியமாயும் பருமனாயும் வளர்கின்றன. இதைச் சாம்பலுடனாவது, மண்ணுடனாவது கலந்து மக்கவைக்கா

மல் உபயோகித்தால், பயிர் சில தினங்களுக்குள் மிக்க வீரியத்தோடு வளர்ந்து, பிறகு மஞ்சள் நிறமடைந்து இறந்துபோம். இந்த எருவை ஏராளமாகப் பயிர்களுக்கு உபயோகித்தாலும், போதியளவு மழையில் வாவிட்டால், எருவின் காரத்தால் அவை எரிந்துபோய்விடும். ஆகவே, நீர்ப்பாய்ச்சலுள்ள பயிர்களுக்கே இதை உபயோகிப்பது நல்லது.

மென்னை அடைப்பான்.

இந்த வியாதியானது அடைப்பானைப்போல் ஒரு வித தொற்று வியாதியாகும். இதற்கான விஷம் பிராணிகளின் இரத்தத்தில் செருவதனால், இது உண்டாகின்றது. அதிகமாய் பூந்த வியாதி எருமைமாடுகளுக்கே உண்டாகின்றது. மற்ற கால்நடைகளுக்கும்; இந்த வியாதி உண்டாவதுண்டு. மழை காலத்தில்தான் இது அதிகமாகப் பரவுகின்றது. இனமையாயுள்ள கால்நடைகளை அதிகமாக இந்நோயால் தாக்கப்படுகின்றன.

கிருஷிகர்கள் இந்த வியாதியைத் திட்டமாக இன்னதென்று அறியாமல் அடைப்பானென்று தீர்மானித்துவிடுகிறார்கள். ஏனெனில், இந்த இரண்டு வியாதிகளின் குறிகள் எழக்குறைய ஒத்திருக்கின்றன. மாட்டுக்கு இந்த மென்னை அடைப்பான் கண்டவுடனே, அதற்குக் கொடுமான காய்ச்சலுக்கும், தொண்டையில் வீக்கமுண்டாகும்; நாக்கும்வீங்கியிருக்கும்; வாயிலிருந்து நீர் வடியும். மாடு ஆகாரத்தை விழுங்குவதற்குக் கஷ்டப்படும்; மிகுந்த வருத்தத்துடன் மூச்சுவிடும்; அதன் கண்களையும் மூக்குத் துவாரங்களையும் கவனித்தால், அவை சற்று ஊது நிறமாயிருப்பதாகக் காணப்படும். மாட்டுக்கு வியாதி சற்று முற்றுமாலால், மஞ்சள் நிறமுள்ள உமிழ் நீர் அதன் வாயிலிருந்து வடிவதையும், மாற்புவரை வீங்கியிருப்பதையும் காணலாம். இந்த வியாதியால் தாக்கப்படும் சில கால்நடைகளுக்கு, வேறு விதமான குறிகளும் காணப்படும்: மூத்திரம் இரத்தம்போல் சிவ் திருப்பது, வீக்கம் தொண்டையிலல்லாமல் முகம், வயிறு, கால் முதலான இடங்களில் காணப்படுவது ஆகிய இவைகளே. கிருஷிகர்கள் கால் நடைகளுக்கு இக்குறிகள் தோன்றியவுடன், வியாதியைத் திட்டமாக இன்னதானென்று அறிந்துகொண்டு வேண்டிய சிகிதலைகளை உடனே செய்யவேண்டும்.

Industry and Commerce.

கைத்தொழிலும், வியாபாரமும்.

தூக்கிலியமும், கற்பூரத்தைதலும். இன்னும், காளாவட்டத்தில். இத்தொழில் நன்கு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு. நமது தேசத்துக்குத் தேவையானவளவு உற்பத்தியாகுமென்பதற்கான அறிஞர்கள் காணப்படுகின்றன. லேசாப்புகை கைத்தொழில்.

இப்போது நடந்துவரும் யுத்தம் காரணமாக எண்ணெய் வித்துக்கள் ஏராளமாக அந்நிய நாடுகளுக்குப் போகக்கூடாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதனால், இந்தியாவில் எண்ணெய் ஆட்டுத் தொழிலில் விருத்திசெய்ய ஒரு நல்ல சமயம் வாய்த்திருக்கின்றது. மீண்டும் எண்ணெய் வித்துக்களை அன்னிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும்வரை, இங்கு உற்பத்தியாகும் எண்ணெயை நாம் எவ்விதத்திலாவது உபயோகப்படுத்தவேண்டும். ஆகையால், இதைக் கொண்டுசெய்யப்படும் தொழில்கள் பலவற்றுள் சோப்புத் தொழில் ஒன்றாகும். இத்தொழிலை அபிவிருத்திசெய்ய இதுவே ஏற்ற சமயமாதலால், பூச்சமயத்தைக் கைவிடாது, நாம் உபயோகித்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும்.

இந்தியாவில் லேசாப்புத் தொழிலானது மிக்க திருப்திகரமாக நடைபெறவில்லை. இங்கிருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் சாதாரண லேசாப்புகள் செய்யப்படுகின்றனவேயொழிய, உயர்ந்த வாலனையுள்ளவை போதுமானவளவு தயாரிக்கப்படுவதில்லை. இவற்றின் தேவைகள் காலக்கிரமத்தில் எவ்வாறு அதிகப்பட்டுள்ளனதென்பதைக் கீழ்க்கண்ட இறக்குமதி கணக்கால் தெரியலாம். இக்கணக்குக்கள் யுத்தத்திற்கு முன்பு எடுக்கப்பட்டவை.

வருஷம்.	அந்நா.	மதிப்பு பவுண்ட்
1909-10	255,111	309,155
1910-11	275,244	358,231
1911-12	324,651	418,413
1912-13	350,617	476,188
1913-14	362,860	500,400

மேற்கண்ட இறக்குமதிகணக்கைக் கவனித்தால், நாம் இத்தொழில் விஷயமாய் எவ்வளவு அபிவிருத்தியடையவேண்டியிருக்கின்றதென்பது புலப்படும். இப்போது நமது தேசத்தில், ஆங்காங்கு லேசாப்புத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான உணக்கம் காட்டப்படுகின்றது. சில சமீப சமஸ்தானங்களும் இத்தொழிலை ஆதரிக்க முன்வந்துள்ளார்கள். ஆதலால், சமயத்தைக் கைவிடாது நமக்குத் தேவையான பொருள்களை நாமே தயாரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

மேற்குறித்த கணக்கால், இத்தொழிலானது எவ்வாறு அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றதென்பது

கற்பூரத்தைதலம்.	இறக்குமதி உற்பத்தி.	இறக்குமதி உற்பத்தி.	இறக்குமதி உற்பத்தி.	இறக்குமதி உற்பத்தி.
1912-13	1913-14	1914-15	1915-16	1916-17
61,017	44,788	24,323	30,765	18,353
20,198	20,096	24,878	34,640	43,452
20,779	16,050	117,868	7,320	6,608
4,937	5,337	9,320	10,472	

Sanitation and Medicine.

சுகாதாரமும், வைத்தியமும்.

வாந்திபேதிக்குச் சில முக்கிய காரணங்கள்.

அகாலத்திலும் அளவுக்குமிஞ்சியும் உண்ணுதல். அடிக்கடி ஆகாரத்தை வித்தியாசப்படுத்தல். கெட்டுப் போன மாம்ஸவகைகளைப் புசித்தல். நிதானமாக ஜீர்ணமாகக்கூடிய ஆகாரவஸ்துக்களை அளவுக்குமிஞ்சி உண்ணல். எப்போதும் நரமான தரையில் விசித்தல். அசுத்தமான ஹஸ்தைப் பருகுதல். அசுத்தமான காற்றை சுவாஸித்தல். தேகத்தைப் பலவீனப்படுத்தும்படியான காரியங்களைச் செய்தல். இத்தகைய காரணங்களால் வாந்திபேதி உண்டாவது நிச்சயம்.

கறிவேப்பிலை.

இந்தியாவில் சாதாரணமாக வீட்டுத்தோட்டங்களில் இது பயிர்செய்யப்படுகின்றது. இதன் துளிமானது வீடுகளில் குழம்பு முதலியன தானிப்பதற்கு உபயோகப்படுகிறது. வாந்தியை நிறுத்துவதற்கு இதன் இலையைக் கஷாயமிட்டுக் கொடுக்கலாம். மூலவியாதி, சுரம், பித்தம், குன்மம் முதலியனகளுக்குக் கறிவேப்பிலையைத் துவையல் செய்து உபயோகிக்கலாம்.

துளசியின் உபயோகம்.

இது நமது தேசத்தில் எங்கும் உண்டாகின்றது. இதற்குக் கற்பூரவாசனையும் காரமான ருசியுமுண்டு. இதன் தளத்தை இந்துக்கள் புறஜக்காக உபயோகிக்கிறார்கள். இக்காலத்தவர்கள் அதன் மஹிமையை அறியாமல் அதைக் கேவலமாக மதிப்பதுண்டு. நமது பெரியோர்கள் வீடுகளிலும் குளக்கரைகளிலும் அச்செடியைவைத்து வளர்ப்பது, முக்கியமாக ஆரோக்கியத்தைக் கருதியே. துளசியானது ஓளவுதச்சுக்காக உபயோகப்படுகின்றது. இதன் உதவியால் மலேரியா ஸ்வரமும் நிவிர்த்தியாகின்றதென்று மேலாட்டு வைத்தியர்களாலும், சுதேச வைத்தியர்களாலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் துளசியை வைத்துப்பயிர் செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். இதன் காற்றுப்பட்டாலும் தேகம் ஆரோக்கியமான நிலைமையிலிருக்கும்.

சில சுகாதார விதிகள்.

நாம் எப்போதும் காலாகாலத்தில் மிதமாய் ஆகாரத்தைப் புசிக்கவேண்டும்.

எப்போதும் நன்றாய்ப் பழுக்காத அல்லது அழுகிப் போன பதார்த்தங்களை உண்ணக்கூடாது.

புதிதாய்ச் சமைக்கப்பட்ட ஆகாரத்தையே உண்பது நல்லது; ஆறிப்போன அன்னத்தைச் சாப்பிடுவது உசிதமன்று.

நாம் உடுக்கும் உடை முதலியன எப்போதும் சுத்தமாகவே யிருக்கவேண்டும். தேகபலம் சற்றுக்குறைந்தவர்கள் வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்வது நல்லது. அவர்கள் உண்ணும் ஆகாரம் எப்போதும் சாதாரணமானதும், சரீரத்திற்குப் புஷ்டிதரக்கூடியதாய் இருக்கவேண்டும்.

General Notes.

பொதுக் குறிப்புகள்.

ஜில்லா போர்டு பிரசிடெண்டு.

இராஜாங்கத்தார் ஸ்தலசுய ஆகதியை விஸ்தரித்து நமக்குச் சில சுதந்தரங்களைக்கொடுக்க முன் வந்திருப்பதைப்பற்றி நாம் சந்தோஷிக்கிறோம். ஆங்காங்குத் தாலுக்காபோர்டு, ஜில்லா போர்டு பிரிசிடெண்டுகளும், முனிசிபல் சேர்மென்களும் உத்தியோகப்பற்றில்லாதவர்களே இப்போது நியமிக்கப்பட்டு வருவதானது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. உதாரணமாக : வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு பிரிசிடெண்டு ஸ்தானமானது, வேலூர் முனிசிபல் சேர்மன் கான் பஹதூர் முகம்மத் அபிபுல்லா சாஹிப்பஹதூர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கேட்டு ஆனந்திக்கிறோம். இவர் சிறந்த தேசாபிமானி; சுயநலத்தைக் கருதாது பொதுநன்மைக்கென்றே உழைத்து வருபவர். இவர் இதுவரை செய்துள்ள ஊழியத்தைக் கவனிப்போமாயின், இவரது அருங்குணங்களும் சேர்பத்தியும் நன்கு விளங்கும். நமது நண்பர் கான் பஹதூர் முகம்மது அபிபுல்லா ஸாஹெப் பஹதூர் அவர்களுக்கு இராஜாங்கத்தார் இந்த பொறுப்புள்ள ஸ்தானத்தைத் தந்து, கௌரவித்ததற்காக, அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த வந்தனத்தை அளிக்கிறோம்.

மணிலாக் கொட்டைப் பீஸ்ஸுக்கு.

இதுவரை மணிலாக் கொட்டைப் பிண்ணாக்கானது கால்நடைகளுக்கு உணவாகவும் எருவாகவும் உபயோகிக்கக்கூடுமெயன்றி, மற்றபடி எதற்கும் பிரயோஜனப்படாதென்று கருதப்பட்டு வந்தது. இதைப்பற்றி பம்பாய் கவர்ன்மெண்டாரால் சில ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டன. அதன் பலனாக, இப்பிண்ணாக்கானது உணவுப் பொருளாகவும் செய்யப்படக்கூடுமென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

காகிதம் செய்வதற்கான புல்.

இந்தியாவில் காகிதக் கூழானது மூங்கில்களினின்றும், பலவித புல்லுகளினின்றும் செய்யக்கூடுமென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போது நமது தேசத்தில் சில பாகங்களில் யானைப்புல் என்று சொல்லப்படும் ஒருவகைப் புல்லினின்றும் காகிதக்கூழ்செய்யக்கூடுமென்று காட்டிலாகாதாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வியாபார முறையில் இப்புல்லினின்றும் காகிதக்கூழ் தயாரிக்கப்படுமானால், தக்க ஊழி ம் கிடைக்கக்கூடுமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

END OF
ISSUE